

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh zehnává.”

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Ročník (Vol. 1) Číslo (No.) 44.

Sobota (Saturday) 2. 11. (November) 1985

K 320. výročí založení diecéze a biskupství v Hradci Králové

Když roku 1305 zemřel český král Václav II., dostala jeho vdova Rejčka, původem polská princezna, jako výměnek starobylé městečko s hradem, půvabně položené na soutoku Orlice a Labe, zvané dosud jen Hradec. To se pak stalo pravidlem pro všechny ovdovělé české královny. Město dostalo jméno Hradec Králové (to je královinin!).

Jako celé Čechy, i Hradec Králové patřil po celý středověk do diecéze pražské, založené roku 973. Lze ovšem usuzovat, že předtím, v 9. století, i do tohoto kraje zasáhla velkomoravská mise slovanských apoštolů Cyrila a Metoděje. Důkazem toho je například, že nejstarší kostel je zasvěcen sv. Klimentu, papeži a mučedníku, jehož ostatky sv. Cyril a Metoděj přinesli z Krymu na

Moravu a jehož úctu všude šířili. Sv. Kliment se později stal hlavním patronem královéhradecké diecéze.

Roku 1344 byla na popud českého krále, pozdějšího římského císaře Karla IV. Praha povýšena na církevní metropoli. Ve východních Čechách měl pražský arcibiskup sufragána v nově zřízené diecézi litomyšlské, do níž patřil i Hradec Králové. Přibližně v této době byl v Hradci postaven mohutný farní kostel Ducha svatého v nádherné vrcholné gotice. Litomyšlská diecéze zanikla za husitských bouří.

(Jeho titulárním biskupem je dnes náš Njčl. exilní Otec biskup Jaroslav Škarvada, který s námi v Chicagu oslavil letošní svatometodějské jubileum 5. října v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero a 6. října v

ramci výročního Národního dne českých katolíků v kostele Bl. Anny v České v Chicagu.)

Když bylo po třicetileté válce třeba vybudovat novou církevní organizaci v Čechách, kterým se teď habsburští panovníci snažili vtisknout katolický ráz, padla volba nového biskupského sídla pro východní Čechy na Hradec Králové. Dne 10. listopadu 1663 podepsal papež Alexandr VII. bulu „Super universas“, jíž zřídil novou diecézi a kostel Ducha svatého povýšil na katedrálu. Prvním biskupem se stal benediktin Matouš Ferdinand Sobek, rodák z Rajhradu na Moravě, českého mateřského jazyka, dosavadní opat u Sv. Mikuláše na Starém Městě pražském. Roku 1669 se stal arcibiskupem v Praze. Dvaadvacet biskupů měl Hradec Králové, z nichž několik odešlo na arcibiskupský stolec pražský, jako na př. kardinál Kašpar, který zemřel roku 1941. V srdce všech Čechů se zapsal vlastenecký biskup Eduard Jan

Královéhradecká katedrála sv. Ducha z východní strany podle akvarelu akademického malíře V. Malého z devadesátých let 19. století (foto: M. Štěpánek)

Nep. Brynych (1892-1902). Poslední královéhradecký biskup mons. Mořic Pícha zemřel 12. listopadu 1956. Podle statistik z roku 1949 bylo na území diecéze z 1,294,702 obyvatel 913,606 katolíků. Ve 477 farnostech pracovalo 612 kněží diecézních a 50 řeholních.

Pro královéhradeckou diecézi byl už před lety sv. Otcem určen dosud žijící Njčl. Otec biskup F. Očenašek, ale komunistický režim mu - kromě kratinké doby v r. 1968 - nikdy nedovolil jeho biskupské místo v Hradci Králové zastávat.

Ing. Karel Kríž:

28. říjen - rozmluva s dějinami a co dál.

Co říká dnes 28. říjen světu, Československu, Americe, nám krajanům - exulantům zde a posléze co říká mně osobně? Původně jsem se domníval, dle Masaryka, že jediné pádné odpovědi na tyto otázky by ospravedlňovaly mou přítomnost zde jako řečníka, Masarykův odkaz nas však těž uci poctivosti a upřímnosti. Proto doufám, že vás nezklamau, když se budu zabývat pouze poslední částí té otázky a to ještě z nezyklého úhlu. Vede mne k tomu prostě fakt, že opravdu poctivě může člověk tlumočit jen své pocity, své myšlenky. Jestliže se budou shodovat s vašimi - dobře, jestliže nikoliv - snad ještě lépe, neboť jak známo tam, kde všichni stejně myslí, moc se toho nevymyslí.

Nejdříve proč já, naturalizovaný American mám

vzpomínat na 28. října, cítit, se starou zuboženou vlasti a pod? Není to zbytečná sentimentalita? Co vlastně jsem? Osobně se považuji za loyálního Američana. Amerika je ma nová vlast, která však nežárli na starou otcinu a dokonce cítim, že by mne považovala za „phony person“, kdybych se styděl za svůj původ. „Americké vlastenectví žádá, aby exulant byl dobrý Čech a Slovák“, jen málo paradoxně říkal zemřelý Dr. I. Radimský, dle mne, vrcholná postava tohoto exilu.

Před dvěma lety jsem byl v Československu na návštěvě; prosím, neberte tento fakt za inserci Čedoku pro zvýšení turistického ruchu. „Jezdit či nejezdit“, to je otázka, na kterou každý musí odpovědět, dle svého svědomí. Tož tam, v dis-

kusi s bývalými kamarády z gymnasia mi někdo vlepil: „Ty jsi, ale názory už úplný American.“ Podotýkám, že mi naprosto nechtěl lichotit, ale já si najednou uvědomil, že naopak zde v USA se ze mne stal lepší Čech, než bych mohl být v Československu. Ovšem nesrovnávám se s Chartisty, s hrdiny, kteří denně vzdorují nelidskému režimu. Pochybuji, že kdybych byl zůstal v Československu, že bych v sobě našel tolik mravní síly, abych se k nim přidal. Pravděpodobně bych se dopracoval, jako většina mých známých na ředkvičku: navrch červený, uvnitř bílý.

Kde se tedy bere ta mravní síla, která umožňuje jedincům jít po cestě práva, nestat se oportunisty, vzdorovat násilí, nemravnosti bez ohledu na oběti?

Podle mne vyrůstá v jednotlivci, v národě uvědoměním si co jsme jako individua, jako národ. Jinými slovy: jako člověk mohl býti vyrovnaný jen

tehdy, zažiju-li v sobě různé i odporující si vlivy svých rodičů, prarodičů; a čím více takto zažitých předků, tím hlubší, pevnější se stává má osobnost. Národ podobně musí zažít, zhodnotit svou minulost, své dějiny a promítat z toho do budoucna své činy.

Dnes vzpomínáme 28. října. Vzpomínáme s pýchou úspěchů První republiky na poli hospodářském, kulturním a sociálním. Po 20 let republika byla skutečně vzorem všem zemím střední Evropy. Avšak domnívám se, máme-li nabrat síly, sebevědomí, druhého dechu do budoucnosti, musíme jít hlouběji do našich dějin. Vždyť těch 20 let samostatnosti se může zdát vlastně šťastnou výjimkou v porovnání na příklad se 40 lety komunistické diktatury. Odkud tedy vyjít, abychom nepropadali pesimismu, resignaci? V jakém časovém měřítku máme uvažovat?

Petr Pithart, spisovatel dissident v Praze, píše v samizdatu

doma a Svědectví přetiskuje zde:

„Vzva k rozmlouvání s minulostí nemí výzvou k žádnému velkému mluvením. Je spíše výzvou k přemýšlení, k rozjímání - a také k jisté toleranci. Musíme přijmout do svých srdcí také trpký svár a spor našich dějin, nechat se prostoupit celou jejich rozporností.“

Tož v rámci takového rozmlouvání mě nedávno zaujaly dvě myšlenky a chtěl bych je s vámi, s vaší trpělivostí, sdílet.

První byla vyjádřena Fr. Palackým ve slavném citátu: „Kdykoliv jsme v minulosti vítězili, stalo se to vždy silou ducha a nikoliv mocí fyzickou.“ Skutečně, pohled na mapu Evropy ukazuje, že naše malé národy nemohou svou existenci zakládat na vojenské moci. Na čem tedy?

Národy si zachovávají nárok na existenci tím, že překračují svými ideami své malé, úzké, sobecké zájmy a slouží celkům (Dokončení na str. 13)

Sloupek informací

**o hlavní síle čs. komunistického režimu
Státní bezpečnosti – čili estébácích –
čili rudém gestapu
a o čs. špiónovi, který dnes
dělá profesorskou kariéru.**

Komunistické režimy se neobejdou bez beztržestné totalitní zvláště policie; polské odsouzení vrahů kněze Popieluszka zůstává stále čestnou výjimkou, protože naprostá většina národa se dožadovала potrestání jeho vrahů.

Co se vlastně u nás ví o Veřejné bezpečnosti? Když se mluví o nejruznějších formách policejní zvláště, ať v padesátých letech nebo dnes, je skoro vždycky míněna Státní bezpečnost. Estébé si svoji smutnou pověst vskutku zasloužila: Veřejná bezpečnost má obvykle to štěstí, že se o ní v těchto souvislostech téměř nemluví.

Jednou z výjimek byl před několika léty článek novinářky Otky Bednářové o osudu jedné z žen, s nimiž se setkala ve vězení. Článek přirozeně doma vyjít nemohl, Otky Bednářová je už od začátku tzv. normalizace na indexu, a vyšel tudíž jen v exilovém tisku.

Otky Bednářová popisovala konkrétní případ brutálního násilí, jehož se dopustili vyšetřovatelé Veřejné bezpečnosti z Litoměřic při výsleších na paní C., jejíž plné jméno neuvádím jen z lidských ohledů. Násilí

vedlo k trvalé újmě na zdraví.

V právním státě by za takových okolností musela litoměřická prokuratura začít případ vyšetřovat. Stalo se; vyšetřování však nebyli litoměřičtí esenbáci, ale Otky Bednářová, která upozornila na jejich nezákonné jednání.

Příznávám, že mě to nepřekvapilo. V dubnu 1954 jsem přišel z Ruzyně - což tenkrát byla vyšetřovací věznice Státní bezpečnosti - do soudní vazby na Pankrác, a tam jsem poprvé potkal nepolitické, nebo - chcete-li - kriminální vězně. Věřil jsem máločemu z toho, co vyprávěli o svých zážitcích z vyšetřování, ale ty hluboké jizvy od býkovic a pendreků na zádech a na chodidlech, ty si určitě nevymysleli.

Také Veřejná bezpečnost má svou tradici brutality, a to brutality pokládané přímo za samozřejmost. Na druhém konci světa, ve Spojených státech, vešel asi před dvaceti roky do trestního práva jako precedenční případ odvolací proces Dannyho Escobeda. Byl to lotřík od mládí, nakonec odsouzený za loupežnou vraždu. Odvolal se proti rozsudku s odůvodněním, že příznání na

něm policie vynutila násilím. Nejvyšší soud rozsudek zrušil, Escobedo byl propuštěn a 5. dodatek k ústavě, platný od roku 1791, mu zaručil, že za svůj čin už nikdy nebude souzen. Z případu Dannyho Escobeda se stala závazná norma pro všechny budoucí situace, kdyby snad vyšetřovatelé chtěli důkazy nahradit vynuceným přiznáním. Pro americkou policii to znamená víc práce, pro americké občany víc právní jistoty. Proč asi se o případu Dannyho Escobeda u nás nikdy nepřesalo?

Bylo to v polovině šedesátých let, tj. právě tehdy, když na inspekci ministra vnitra v Praze úřadoval jistý major Pravoslav Janoušek, původně enkavedista a potom estébák, o němž jeho soudruzi říkali, že za dob, kdy byl vyšetřovatelem, by snad byl dokázal „přimět k doznání i mumii.“ A šedesátá léta, to bylo ještě to nejsvobodnější období v dějinách komunistického režimu u nás, čas, kdy se zákony respektovaly více, než kdy předtím a potom. Dalo se ale čekat, že tenhle ministrův inspektor bude potlačovat brutalitu a sadismus?

Veřejná bezpečnost se ovšem nikdy nezměnila v takovou smečku zběsilců, jako byli estébáci z Ruzyně, Bartolomejské a Kolodějí začátkem padesátých let. Sloužilo a jistě i dodnes tam slouží dost slušných lidí, kteří právem těžce nesou, že nosí stejnou uniformu jako ti násilníci, o jakých psala Otky Bednářová.

Poměry v bezpečnosti však nelze vidět izolovaně od stavu celé československé společnosti. Zločiny estébáků byly v osmašedesátém roce odsuzovány i veřejně; zvláště a násilí Veřejné bezpečnosti tak přísně souzeny nikdy nebyly. Charta 77 píše v jednom ze svých dokumentů o „citovém ochlazení, které propustuje celou společnost.“ Bohužel je to pravda. Na rozdíl od veřejnosti v západních demokraciích, která je až úzkostlivě kritická k činnosti policie, se u nás zvláště Veřejné bezpečnosti často přehází bez povšimnutí anebo se přímo schvaluje. Jde prý „jenom“ o kriminální vězně, „jenom“ o vrahy, podvodníky, zloděje, prostitutky a tak dále.

Právní vědomí v komunistickém režimu ochabuje a degeneruje. Zapomíná se, že do řádného usvědčení a odsouzení má kdokoliv právo být považován za nevinného a že se s ním má podle toho jednat. A zapomíná se také, že lidskost je nedělitelná, že na lidské zacházení a na respekt k vlastní lidské důstojnosti má právo i od-

souzený zločinec. Všude, kde se kdy začala lidskost přidělovat odstupňovaně, přicházely vzápětí časy všeobecné nelidskosti.

Možná to někomu připadá abstraktní. Pak si může představit velice konkrétní situaci, že se vyšetřovatelem Veřejné bezpečnosti stane sám. Každý u nás ví, jak elastické jsou některé paragrafy, a jak se i člověku zcela nevinnému dá přišít čin, který nespáchal, jestliže je zapotřebí najít obětího beránka. Pokud si ještě potom, třeba ve chvíli, kdy vyšetřovatel už vytahuje ze zásuvky pendrek, tuto nejoblíbenější kriminálně taktickou pomůcku Věbé, vzpomene na svou dřívější lhostejnost, bude už pozdě.

Bezpečnostní sbor, který by věděl, že je středem kritické pozornosti a morálního odmítnutí, by se patrně začal měnit. Pevnější půdu pod nohama by měli slušní lidé, kteří v něm slouží; sadisté a násilníci by se začali cítit méně sebejistí. V atmosféře lhostejnosti a cynismu je takřka možné všechno; tam, kde se prosazují mravní zásady obecně platné lidskosti, to mají i v totalitním režimu násilníci přece jen těžší.

□

Jakmile se v Československu někdo odváží jen v něčem kritizovat vládu, je ihned v podezření policie, že „rozvrací stát“ a je „veřejným nepřitelem“ své rodné země. - Komunisté tedy dobře vědí, že většina lidu je proti jejich totalitní moci, a proto mají strach.

Bohumila Molnára zná v Československu celkem málokdo a on sám se publicitě také dlouho vyhýbal. Věděl proč, při jeho povolání to bylo nezbytné. Molnar je bývalý špión československé rozvědky, o němž se veřejnost na Západě dozvěděla až v r. 1968. Tehdy vyšlo najevo mnoho nejen ze starší Molnarovy minulosti, ale i to, že v létě 1968 patřil do skupiny důstojníků Státní bezpečnosti - sovětských agentů - kteří měli otevřít cestu k moci tzv. re-

voluční dělnickorolnické vládě Aloise Indry. Plán se sice nezdařil, avšak Molnar dosáhl zato jiných úspěchů: připravoval zatčení Alexandra Dubčeka a dalších politiků - provedené komandem estébáků a kágebisťů. Molnar byl pak na jaře 1969 jedním z čelných organizátorů provokací, spojených s oslavami vítězství československých hokejistů nad sovětským mužstvem. Za všechny tyto i jiné zásluhy byl Molnar povýšen na generála. Nyní přednáší na Vysoké škole Sboru národní bezpečnosti, na stará kolena je z něho teoretik.

A právě Bohumil Molnar přispěl do letního dvojčísle Nové myslí obsáhlým článkem o tzv. ideologické diverzi. Ke KGB měl vždycky hodně blízko, a tak se v článku opírá o vývody Jurije Andropova, někdejšího šéfa KGB. Molnar přijímá Andropovo hodnocení, že tzv. ideologická diverze nemá být nadále považována za druh ideologického boje, ale posuzována jako forma rozvracení, srovnatelná se špiónáží nebo sabotáží. Andropov to přednesl na ideologické konferenci KGB v únoru 1979, Bohumil Molnar a redakce teoretického měsíčníku KSC považují jeho tvrzení za aktuální o šest a půl roku později, v době, kdy by se dalo čekat, že stranické vedení bude spíš vyžadovat nějaký solidní příspěvek k řešení ekonomických problémů a otázek vztahu mezi Východem a Západem.

Když se z vysloužilého špióna stane stranický teoretik, je to sice zábavné, ale za komentář by to nestálo. Molnarův článek o tzv. ideologické diverzi je však pouze jedním z mnoha. Asi nejzajímavější je ten z Nového slova, kde nedávno dva docenti blíže neurčených věd přišli se zcela novým pojmem. Jejich článek nesl titul „Kontrapropaganda - ofenzivní protizbraň“, ale docenti jsou nejspíš dialektici a uměli by to vysvětlit. Dialektici snad, ale marxisté? Marx a Engels nenapsali ani slo-

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWDALE AVE. Chicago Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.

s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60660

(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

November 2, 1985 — Vol. X, No. 44.

Do New Yorku H & S PORK STORE
a o o i

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘIDNÍ parky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, papriková slanina, tlačenka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunký. Chutné jaterničky a jelička každý den čerstvé.

NAŠE SPECIALITA: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hověziho, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - majitel

35-10 DITMARS Blvd., ASTORIA, New York

(mezi 35. a 36. ulici) ☎ AS 8-8468

vo o propagandě: neochvějně věří ve formulí, že „materiální bytí určuje vědomí“ tzn. že nové podmínky socialistické společnosti rozhodujícím způsobem ovlivní vědomí lidí, na propagandu ani nepomysleli.

Realističtí docenti stejně jako profesor Molnár však vědí, že socialistická realita má daleko k Marxově utopii. Jsou si vědomi, že více než sedmatřicet let po únoru 1948 právě ta socialistická realita paralyzuje účinky propagandy. Strana má dvoje problémy, alespoň podle toho, co píší teoretici: se starými, kteří ještě pamatují tzv. kapitalismus a tudíž jsou ovlivnění takřčenými přežitky; a s mladými, kteří kapitalismus neprožili a proto prý o něm mají iluze. Což dokáže uvést v soulad zase pouze dialektik.

Jenomže na Vysoké škole SNB, kde vyučuje generál Molnár, a na dalších policejstských a stranických učilištích, se nehrají scholastické hříčky s dialektikou, avšak usilovně se tam hledá účinný prostředek k upevnění alespoň nějaké autority strany. Už před časem doznal Vasil Bil'ak, takto doktor stranických věd, že mnoho komunistů se ve vlaku raději zabalí do zimníku a předstírá spánek, než by hájili politiku strany. Doktor Bil'ak si nad tím jen posteskl a podrobněji věc nezkoumal, anebo snad o příčinách raději pomlčel. Docenti z Nového slova se o nich odvážně zmínili; sice stručně, ale přece.

„Antikomunistická propaganda má v podstatě faktologický charakter,“ čteme v Novém slově černé na bílém. Přeloženo do srozumitelného jazyka: kritika režimu je založena na skutečnostech, režimu vesměs nepohodlných. Docenti se vzápětí zalekli své vědecké odvahy a píší - opět citují - „vyhledávají se různé částečné těžkosti, ale i subjektivní omyly...“ atakdále.

Docenti patrně mají přístup k západnímu tisku. Když otevrou kterékoli rakouské, francouzské, britské, západoněmecké anebo jiné svobodné noviny, najdou tam den co den spoustu kritiky tzv. „částečných těžkostí“ nebo „subjektivních omylů“, a to nejen v opozičních listech, ale i v denících a časopisech, v zásadě podporujících vládu.

Ze souvislosti vytržené úryvky ostatně cituje i Rudé právo. Socialistu Sinowatze i křesťanského demokrata Kohla stejně jako všechny jejich kolegy v západních vládách však ani ve snu nenapadne, aby kritiku - často přísnou, tvrdou i nespravedlivou - kladli naroveň

s rozvrácením státu. To jen komunistické režimy znova a znova přiznávají, jak se kritiky bojí, jak pramálo si jsou jisty podporou nejen většiny občanů, ale asi i členů strany.

Propagandisté to nemají lehké. Pohraniční kontroly, cenzura a rušičky nestačí zcela podvázat proud informací: přes hranice pořád jezdí oběma směry příliš mnoho lidí, a dnes už nelze postavit čínskou zeď proti světu, ani uplatnit filosofii generála Windischgraetze, který v Rakousku v první polovině minulého století varoval před stavbou železnic, protože by se příliš snadno šířily podvrtné myšlenky.

Generál Molnár by si s generálem Windischgraetzem rozuměl; navrhuje totéž, co kdysi Windischgraetz, Meternich a Bach - vzít do ruky pendrek a zavírat, jak ten vojenský soud z Havlíčkova Křtu svatého Vladimíra. Molnár stejně jako Windischgraetz toho ví však tuze málo o dějinách, a neuvědomuje si, že tohle už tu bylo, a že konce nebyly nijak slavné.

Docenti Záturenský a Turan - nevíte náhodou, co a kde přednášejí?! - vymysleli kontrapropagandu. Pozoruhodný recept: je prý třeba pracovat preventivně, to znamená předem formovat názor na události, které by se mohly stát středem zájmu a pozornosti. Nedodali už, zda se napříště dostanou do nomenklatury věstkyně, které kontrapropagandistům předpovědí, co se stane doma i ve světě za týden, za měsíc, za rok, aby se včas mohla připravit potřebná kontrapropaganda. Bez černého kocoura, skleněné koule nebo usazeného lógru to asi vědecky řízená kontrapropaganda mnoho nesvede.

Za druhé docenti doporučují tzv. usvědčování z nepřátelského záměru. Protože sami píší o „faktologickém charakteru“ tzv. nepřátelské propagandy, je zřejmé, o co jim jde: obvinít z nepřátelství - podobně jako generál Molnár - každého, kdo připomene nepohodlné skutečnosti. To už tu však také bylo.

Takže nakonec všechno spěje k ústřední otázce: proč tolik důkazů na propagandu, proč si je režim tak málo jist sám sebou, anebo jednoduše - z čeho má tolik strachu? Vilém Hejl

**STARÉ ČESKÉ KNIHY
z předválečné doby
prodává a kupuje
James West
2410 Shamrock Str.
San Diego, CA 92105**

Formanuv film v Ciceru

V promítání českých filmů budeme pokračovat a na program máme film Miloše Formana „Černý Petr“.

Miloše Formana, dnešního nejúspěšnějšího českého režiséra v exilu, čerstvě vyznamenaného hollywoodským Oscarem za nejúspěšnější film loňského roku „Amadeus“, Vám zajisté nemusíme představovat.

Film „Černý Petr“ je jeho prvním celovečerním filmem. Je to svěží film, plný vtipných zápletek. Je to příběh obchodního detektiva, který podezřívá z krádeže blízkého přítele obchodního vedoucího. Příběh je plný humorných scén, které se odehrávají, když detektiv Petr sleduje podezřelého z krádeže a přitom se pro uši zamiluje.

Nenechte si ujít tento jedinečný film, plný vtipných a humorných veselých zápletek, jak to Forman dovede.

Film budeme promítat v pondělí 4. listopadu v 7:30 hodin večer v Masarykově škole v Ciceru, 5701 W. 22nd Pl.

Odbočka „28. říjen“

Zprávy Místní skupiny SVU Clevelandu

Členové a přátelé clevelandské skupiny SVU se sešli v neděli 6. října v budově Clevelandské státní university a shlédli téměř již historický cenný film „Cesta do hlubin študákovy duše“, který byl za 1. republiky nafilmován podle povídky Jaroslava Žáka.

9. listopadu ve 3 hodiny odpoledne se opět sejdeme v University Center budově Clev. státní university (2605 Euclid Ave.)

Ing. Stanislav Maršík připravuje zajímavý pořad na téma „Jak pomoci vývojovým národům.“ Chce se s námi rozdělit o své bohaté zkušenosti ze svých výzkumných cest po Africe, kde nashromáždil velké množství diapositivů.

20. listopadu přijede z Prahy vynikající varhaník Jan Hora; v 8 hodin večer předvede v Clevelandském uměleckém museu skladby J.S.Bacha, Jiřího Temla a Petra Ebena.

Prosíme všechny členy SVU a přátele hudby, aby si Jana Horu přišli v hojném počtu poslechnout.

Místní skupina SVU se též zúčastní spolupřádání vzpomínky na Československou nezávislost, která bude v neděli 27. října v České národní síni.

DVP.

XX. Večer ve starých Čechách pořádáme letos v Clevelandu

dne 17. listopadu 1985.

Již po dvacáté!

Pořádá jej Český Guild ve prospěch Domu Svaté Rodiny, který vedou Řádové Sestry Dominikánky a který je vydržován jen z darů. Je to Dům Pochopení a Lásky, kde dožívají nemocní rakovinou.

Z devatenácti těchto večerů bylo tomuto Domovu už darováno více než \$100.000,00.

Večer se koná 17. listopadu t.r. v 6 P.M. v Auditoriu osadní školy Panny Marie Lurdské (3398 E 55th Str. Cleveland).

Bude dobrá večere, kabaretní program, hudba Boba Sabatky a Staročeská dechovka, za řízení Luboše Hromádky.

V programu vystoupí: Sopranistka Georgette Constantinescu, Sezonov, zpívající rodina Ziebroš, trojzpěv Jiřina Drobná, Marian Peterka, Marge Juba a baryton Ludvík Rychtera. U piana Maria Elena Voljin.

Účast na tomto večeru znamená pobavení i dobrý skutek.

Přijďte! Nebudete litovat.

Vstupenky \$15.00 možno objednat: Mrs. Jarmila Hromádka, 6203 Lafayette Blvd. Independence, Ohio, 44131. ☎ /216/ 524-9735

Mr. Joseph Kocub, 4501 Cullen Dr. Cleveland, Ohio, 44105. ☎ /216/ 883-4760.

Na shledanou!

**TOHLE NAPSAL
Njd. OTEC JOHN VLAZNY
RODINĚ CHROBÁKOVÝCH
ZA DÁREK, KTERÝ MU DALI
NA LETOŠNÍM
NÁRODNÍM DNU Č. K.
October 7, 1985**

Dear Charles and Agnes,
Yesterday's celebration of Czech Catholic Day was a delight. The Vlaznys all enjoyed themselves. You were a wonderful M.C., Charles! I must learn some Czech!

A special word of thanks to you for that most precious carving of the prayer of St. Francis in Czech. Such beautiful work! It will occupy a special place in my mother's home and in my heart. God bless your kindness!

In Christ

† John Vlazny

**Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.**

ODBOČKA GEN. M. R. ŠTEFÁNIK ČSNRA

konala v sobotu 21. září svou pravidelnou schůzi ve spolkové místnosti Lake Villa Township. Schůzi zahájil předseda odbočky br. Dellin proslovem o posledních událostech na mezinárodním fóru, které se týkaly Československa.

Po přečtení protokolu z poslední schůze zapisovatelem br. Sklenářem, podal zprávu tajemník br. Halaška a místopředseda br. Kraupner o poslední schůzi Oblastního výboru. Br. Sklenář krátce popsal svou poslední cestu do Kanady. Byly schváleny přípravné práce na letošní Mikulášskou zábavu, chystanou na 30. listopad 1985.

Hlavním bodem kulturního programu byla přednáška profesora br. Dr. Schejbala o dvou českých současných spisovatelích - Vaculíkovi a Kunderovi. Mluvil o nich jako o umělcích exilových: o Vaculíkovi, který je ve vnitřním exilu a o Kunderovi, který žije v exilu ve Francii. Nesmírně poutavým způsobem přiblížil nám problémy obou spisovatelů; u Kundera jeho zeměpisnou a politickou vzdálenost od rodné země, u Vaculíka nemožnost vydávání jeho spisu. Kundera má dnes už mezinárodní úspěch, ale Vaculík je stále tragicky izolován ve vlastní rodné zemi rudým režimem.

Přednáška byla přítomnými vřele přijata a po ní se rozvinula živá a zajímavá debata o vlivu nsvobody na literaturu a umění vůbec v současném Československu.

Byla to velmi zajímavá a úspěšná schůze. Všichni návštěvníci pak setrvali v družné zábavě do jedenácti hodin, kdy se sň zavírala.

Bohaté občerstvení obstarala rodina Dellinova.

Líbí se Vám H. N.?

**DOPORUČTE
Hlas národa**

**SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM**

DOBA "BĚHEM ROKU"

31. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí a milosrdný Bože, — tvoji věřící ti jen z tvé milosti mohou sloužit tak, — jak to vyžaduje tvá velebnost a sláva. — Dej nám, prosíme, — abychom šli bezpečně vstříc tvým zaslíbením. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PÁTÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Dt 6, 2-6)

Mojžíš řekl lidu: "Boj se Hospodina, svého Boha, a zachovávej všechny jeho zákony a příkazy, které já ti prikazuji — ty, tvůj syn a syn tvého syna — po všechny dny svého života, aby byl tvůj život dlouhý.

Slyš, Izraeli, svědomitě je zachovávej, aby se ti dobře vedlo, abyste se velmi rozmnožili, jako to slíbil Hospodin, Bůh tvých otců, že ti dá zemi oplývající mlékem a medem.

Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin je jediný. Miluj Hospodina, svého Boha, celým srdcem, celou duší a celou svou silou! Tato slova, která ti dnes prikazuji, ať zůstanou v tvém srdci!"

2. ČTENÍ Z LISTU K ŽIDŮM (Žid 7, 23-28)

Bratři! V době starozákonní stávali se kněžími ve větším počtu, protože umírali a nemohli tedy jimi být stále: Ježíš však je na věky, a proto jeho kněžství nepřechází na nikoho jiného. Proto také je schopen přinést úplnou spásu těm, kdo skrze něho přicházejí k Bohu, neboť je stále živ, aby se za nás přimlouval.

Ano, právě takového velekněze jsme potřebovali: aby byl svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků, povýšený nad nebesa, který nemá zapotřebí, jako obyčejní velekněží, stále a stále podávat oběti nejprve za hříchy vlastní a teprve potom za hříchy lidu. To on učinil jednou provždy, když sám sebe přinesl v oběť.

Zákon totiž ustanovuje za velekněze lidi, kteří jsou podrobena slabosti; ale ona přísaha — pozdější než Zákon — ustanovuje Syna a dělá ho dokonalým na věky.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 12, 28b-34)

Jeden ze zákoníků přistoupil k Ježíšovi a zeptal se ho: "Které přikázání je první ze všech?"

Ježíš odpověděl: "První je toto: 'Slyš, Izraeli, Hospodin Bůh náš je jediný Pán; miluj Hospodina, Boha svého, z celého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly!' Druhé jest toto: 'Miluj svého bližního jako sám sebe!' Většího přikázání nad tato není."

NA VÁNOCE DO ČESKOSLOVENSKA

Odlety: 12. a 20. prosince na 16, 23 nebo 30 dní.

Cena \$740.-

Bus tour na Milwaukee Folk Fair. Neděle 24. listopadu.

Cena \$18.- včetně busu a rezervované vstupenky na odp. představení národnostních skupin.

Californie a Las Vegas. 8 dní Air a land tour.

Odlet 20. února 1986. Cena \$669.- včetně letenky, bus

transportace, prvotřídního ubytování a 6ti jídel.

Mimořádně kvalitní tour.

Zájezdy na Jamaiku, Bahamas, Arubu a další Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny. Zavolejte o bližší informace

TUZEX oblíbený dárek Vaším drahým.

Poslete vás než bude předvánoční nával.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě.

Napište nebo zavolejte o bližší informace.

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402

TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

I řekl mu ten zákoník: "Správně, Mistře, podle pravdy jsi řekl, že je jediný Bůh, a že není jiného kromě něho; a milovat jej z celého srdce, z celého rozumu i z celé síly a milovat bližního jako sám sebe je víc než všechny oběti a dary."

Když Ježíš viděl, že moudře odpověděl, řekl mu: "Nejsi daleko od království Božího." Potom se ho již nikdo neodvážil tázat.

1. listopadu

VŠECH SVATÝCH

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, voláš nás, — abychom si jednou společnou slavností — připomněli zásluhy všech tvých svatých. — Prosíme tě: prokaž nám na prosby tolika přimlůvců — hojnost tvého slitování, po němž toužíme. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY ZJEVENÍ SVATÉHO APOŠTOLA JANA (Zj 7, 2-4. 9-14)

Já, Jan, spatřil jsem, jak od východu slunce vystupuje jiný anděl. Držel v ruce značkovadlo živého Boha a zvolal silným hlasem na ty čtyři anděly, kterým byla dána moc škodit zemi i moři: "Neškod'te zemi, ani moři, ani stromům, dokud nepoznameneáme na čele služebníky našeho Boha!" A uslyšel jsem, kolik bylo těch poznamenaných: stočtyřiačtyřicet tisíc ze všech kmenů izraelského lidu.

Potom se podívám — a hle: veliký zástup, který by nikdo nespočítal, ze všech národů, plemen, kmenů a jazyků; stáli před trůnem a před Beránkem, oděni bílým rouchem, s palmami v rukou a volali mocným hlasem: "Za svou záchranu vděčíme našemu Bohu, který sedí na trůně, a Beránkovi!"

Všichni andělé okolo trůnu, starci a čtyři bytosti padli na tvář před trůnem, klaněli se Bohu a volali: "Amen. Chvála, sláva, moudrost, děkování, čest, moc a síla přísluší našemu Bohu na věčné věky! Amen."

Tu na mne promluvil jeden ze starců a zeptal se mě: "Kdo jsou tihle v bílém rouchu a odkud přišli?"

Odpověděl jsem mu: "Můj pane, to víš ty."

Rekl mi: "To jsou ti, kdo přicházejí z velikého soužení: roucho si do běla vyprali v Beránkově krvi."

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JANA (Jan 3, 1-3)

Milovaní! Hled'te, jak velikou lásku nám Otec projevil, že se smíme nazývat Božími dětmi, a to také jsme! Proto nás svět nezná, že nepoznal jeho.

Milovaní, už teď jsme Boží děti. Ale čím budeme, není ještě zřejmé. Víme však, že až on se ukáže, budeme mu podobni, a proto ho budeme vidět tak, jak je.

Každý, kdo skládá tuto naději v něho, uchovává se čistým, jako on je čistý.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 5, 1-12a)

Když Ježíš spatřil zástupy, vystoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Otevřel ústa a učil je:

"Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.

Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni.

Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví.

Blahoslavení, kdo lační a žízni po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.

Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni uvidí Boha.

Blahoslavení, kdo šíří pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.

Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království.

Blahoslavení jste, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně. Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích."

Tomáš Špidlík:

Bdít neustále?

„Snad už nejdete do důchodu?“ ptám se známého. „Jdu! Je to brzo? Myslím, že při mé práci ne. Už mě to zmáhá?“ - „Je to těžké?“ - „Jak se to vezme. Práce sama není zlá. Ale to bdění, ten převrácený způsob života. Začínám už trpět na srdce“. - Je totiž večerním vrátným v hotelu. Služby je tam přes noc poměrně málo. Ale to bdění! Závídí všem lidem, kteří se mohou normálně každou noc vyspat.

Vzpomněl jsem si přitom na úvahu sv. Jana Zlatoústého o práci a odpočinku. Více méně říká toto: Krásná a užitečná je práce, prací se slouží Bohu i lidem. I k osobnímu vývoji a zdraví je užitečná. A přece jí Bůh stanovil meze. Nesmí být neúměrná. Protože ale by lidé sami míru neznali, stanovil hranice práce sám Bůh tím, že stvořil den a noc. Den máme k práci, noc k odpočinku. Aby to lidé nepřevraceli, stvořil Bůh noc temnou, takže pracovat nemůžeme.

Sv. Jan Zlatoústý mohl tak mluvit v době, kdy nebylo všechno osvětleno elektrinou. Těžko se jeho slova hodí k hotelové vrátnici, kde se stejné svítí žárovkami a neonovými zářivkami ve dne i v noci. Jeho slova však kontestují i jisté výroky jak jeho doby, tak jeho vlastní jiná vyjádření, zvláště pak mnoho napomenutí Písma. „Buďte bdělí a modlete se... Bděte tedy, neboť nevíte, kdy pán domu přijde, zda večer, či o půlnoci, za kurpění, nebo ráno; aby, až znenadání přijde nenalezl vás spící“ /Mk 13,33 nás!./

Jak máme tomuto a podobným textům rozumět? Proč lidé v obyčejném životě bdí? Hlavní důvody jsou dva: pokračovat v práci, abychom ji dokončili, abychom víc udělali; kromě toho lidé bdí, aby hlídali, aby se nedali překvapit zlodějem, nebo nepřítelem v okamžiku, kdy se nemohou bránit. Písmo ovšem vyzývá k bdělosti ve smyslu obrazném. Který z těchto dvou motivů se dá snadněji přenést symbolicky na křesťanský život?

Výzvy k bdělosti, které jsou v kázání Ježíšově, se nevztahují přímo ani k prvnímu, ani k druhému důvodu. Je tu důvod třetí: očekávání Božího království, nepředvídatost jeho druhého příchodu. Text, který jsme právě citovali je morální závěr, vyplývající z kázání o posledním soudu, zaznamenané u sv. Marka. „Nebe a země

pominou, ale má slova nepominou. O tom dni a o té hodině však neví nikdo, ani anděl v nebi, ani Syn, jenom Otec. Mějte se na pozoru, bděte, protože nevíte, kdy ten čas přijde" /Mk 13,33/

Aby zduraznil moment neočekávanosti, nepředvídanosti, náhlosti svého příchodu, Ježíš užívá ve svých kázáních několika přirovnání, která mají vztah k bdění, k nočnímu hlídání. „To přece chápete; kdyby hospodář věděl, v kterou noční hodinu přijde zloděj, jistě by byl vzhůru a nedovolil by mu vloupat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde ve chvíli, kdy na to nepomyslíte" /Mt 24, 34-44/.

Přirovnání ke zloději je více plastické, ale není zrovna „sympatické“, když se má vztahovat na Krista. Proto se doplňuje a koriguje u Matouše hned druhým, o hospodáři, který přijde znenadání na kontrolu svých spolupracovníků: „Kdo je tedy ten věrný a rozvážný služebník, kterého pán ustanovil nad svou čeledí, aby jim dával jídlo v pravý čas? Blaze tomu služebníkov, kterého pán - až přijde - nalezne, že to tak dělá. Skutečně, říkám vám: ustanoví ho nad celým svým majetkem" /Mt 24,45-47/.

I nenadává noční kontrola, je věc nepřijemná. Už sama o sobě je začátkem trestního řízení. Tím hůř, dopadne-li špatně pro kontrolovaného. „Jestliže je to služebník špatný a myslí si: Můj pán dlouho nepřichází a začne tlouci své druhy ve službě a pak sám s opilci hoduje a popíjí, přijde pán onoho služebníka v den, kdy se toho nenadá a v hodinu, kdy to nebude tušit; na kusy ho pak rozseká a přisoudí mu úděl mezi pokrytci. Tam bude plác a skřípání zuby" /Mt 24,48-51/.

Zase nás tu zarazí barvitost přirovnání a jeho jakási nelogičnost. Východní despota dá nevěrného sluhu rozseká na kusy a potom ho ještě zavře do podzemní kobky? Ale jako u všech metafor, tak i zde nejde o to, co slouží za přirovnání, ale o to, co se přirovnává. Tu už neběží jenom o nečekanost noční kontroly, ale o kvalitu toho, co se kontroluje. Kázání a rozjímání o tomto textu obyčejně mluví všeobecně o dobrých a zlých skutcích. Pak by kontrola znamenala cosi jako výkaz příjmu nebo deficitu v pokladně. Evangelium však specifikuje víc. Správce, kterého přijdou kontrolovat, má docela konkrétní úkol: je ustanoven nad čeledí, aby jim dával jídlo v pravý čas. Je pak trestán ne proto, že by neměl

dost peněz na hotovosti, ale protože své druhy ve službě tluče a sám hoduje. Odpovídá to tedy dobře tomu, co předchází. Už jsme upozornili na to, že tato přirovnání dělá Kristus na závěr své řeči o posledním soudu. Tam se každé jednání všech lidí všech generací hodnotí jen podle jednoho posledního měřítko: „ústavního zákona“ křesťanské morálky - to je podle naší lásky k bližnímu: „Co jste udělali /nebo neudělali/ pro jednoho z těchto mých nejnepatrnějších bratrů, pro mne jste udělali /nebo neudělali/ /Mt 25,40 a 45/.

Přirovnání ke stálému bdění se tedy nevztahují na jakoukoli práci. Ostatně dobře víme, že nikdo od nás nezádá, abychom ve dne v noci seděli u pracovního stolu, nebo stáli u stroje. Mniši ty texty vztahovali na stálou, nepřestávající modlitbu, ale i to je třeba vysvětlit. Evangelium samo má na mysli jen tu jednu a hlavní část motivace veškerého jednání člověka, která nesmí nikdy usnout, tj. láska k Bohu a bližnímu. Jejím výrazem a dukazem musí být všechno co křesťan dělá, čím je, at' už bdí nebo spí. Často se vysvětluje v duchovní literatuře text Písni písní, kde se nevěsta přiznává, že sice spí, ale že její srdce bdí. Hmotné srdce přece nezastaví svůj tep ani ve spánku! Inak by člověk zemřel. Znamená-li ve všech kulturách a národech lidské srdce metaforicky lásku, pak jasně chápeme, že ani láska k bližnímu nemůže přestat v okamžicích, kdy fyzicky spíme a odpočíváme od práce. Vždyť spánek a oddech patří také k životu, který je zasvěcen službě jiným.

V této souvislosti nabývají výzvy Písma ke stálé bdělosti zvláštní, typicky křesťanský smysl. Jak jsme už naznačili, mnišská literatura je „vysvětluje“ trochu jinak. Spojuje je s textem sv. Pavla: „Bez přestání

se modlete!" /2. Sol. 5,17/. Konkrétním výrazem této souvislosti je starý zvyk tzv. vigilií, nočního bdění při modlitbě, které má pravděpodobně na mysli už sv. Pavel, když píše Efesanům: „Bud'te bdělí a modlete se za všechny křesťany" /6,18/. Později mniši strávili často celé noci při modlitbě. Sv. Antonín - poustevník si stěžoval na východ slunce, že ukracuje jeho noční bdění a modlitby. Když už později slabší generace mnichů nevydržela noční chór, snažili se a snaží se dodnes kontemplativní řády o to, aby se začínalo officium liturgie hodinek alespoň hodně brzy ráno, aby tu byl jistý prvek i fyzické bdělosti. (tak na př. trapisté vstávali před 2. Vatikánským koncilem ve dvě hodiny v noci, chórovali až do pěti hodin ráno, sloužili mše sv. a pak si šli ještě na hodinu zdřímnout, než se nasnídali a odešli do polí na zemědělské práce.)

To je jistě dobrá snaha a i po stránce psychologické má mnoho výhod. Ale at' už byli lidé silnější nebo slabší, ve světě nebo i v klášteře, jistou dobu musili spát vždycky. Jak tedy uskutečnit příkaz sv. Pavla bez přestání se modlit, když člověk tvrdě spí, a ten kdo spí krátce, a popřípadě na hřle zemi, obyčejně spí velmi tvrdě. Vědomí je naprosto přerušeno a jak je tedy možno se v těch okamžicích modlit? Tradiční odpověď mnichů je velice poučná: nemůže se modlit myslí, ale musí se modlit srdcem, tj. stálou dispozicí k Boží službě, tj. láskou k Bohu i k bližnímu.

Dojdeme tedy i v tomto případě ke stejnému závěru. Nejenom na věčnosti, ale i na zemi je láska k bližnímu jediná hodnota, která nikdy nepřestává /1Kor 13,8/, a proto srdce křesťana stále bdí, slaví stálou vigilií druhého Kristova příchodu.

Vladimír Škutina byl v San Franciscu

Vladimír Škutina se k nám opět vrátil do San Franciscu, aby obveselil naše krajany. Při minulých návštěvách byl přijat s určitou kritikou, nebo spíše s neporozuměním, protože krajané, kteří ztratili spojení s politickými událostmi, nedovedli pochopit jeho vtipy proti komunismu. - Tentokrát se Škutina jaksí usměnil a vyrousil a lidé jej pochopili.

Jeho první část programu byla věnována českému Národnímu divadlu a jeho slavným hercům. Ta zaujala hlavně krajany, kteří si pamatují na divadlo a herce, buď přímo z divadla, z filmu, nebo z televise. Často se ozval smích dříve, než Škutina dokončil vtip o herci, protože byl již známý, ale Škutina ho dovedl řečnický a herecky dramatizovat. Tak před námi defilovali slavní herci: Mošna, Dejl, Matějovec, Vydra, Roaland, Steiner, Nasková a mnoho jiných, kteří se nám objevili v jejich slávě i osobním charakteru. Kdo by neznal slavnou baladu souboje z Rostandova „Cyrana z Bergeracu". Herec recituje: „Svůj širák odhazuji v dái a s grácií tam leží on, plášt' spouštím jež mě halí..." V tom se mu šňúra pláště zadrhne kolem krku, ale herec klidně pokračuje: „...to je jedno, tak se budu bít, třeba v plášti." A různé jiné veselé historky.

Část programu věnoval naší krásné české řeči. Pokáral hlavně naše mladé emigranty, že jejich děti zapomenou

mateřtinu za 4 roky. Dal jim příklad, jak švýcarské děti se naučí snadno tři řeči - francouzskou, německou a italskou, a přitom si uchovávají dobrou znalost mateřštiny. Vyprávěl jak se setkal s krajany na výhodě Ameriky, kteří se mu omlouvali, že již nemluví dobře česky. Škutina se jich ptal, jak dlouho jsou v Americe. Odpověděli: „Naši rodiče emigrovali do ciziny s Janem Amosem Komenským před 400 roky."

Řekl nám také, proč švýcarská vláda ztěžuje podmínky azylu pro emigranty. Exulant dostane po dlouhé době švýcarské občanství a pak si jde najednou „upravít poměr" k návštěvám Československa. Slibují, že budou mít rádi komunistický režim v Československu a nebudou na něm nic ve Švýcarsku kritizovat.

Škutina rozebral velmi zábavně různé druhy českého humoru, které dnes pomáhají udržet čs. lid v jeho národním cítění a v odporu proti komunistům, dříve než na ně vezmou palice.

Byl to krásný večer, za který Ti, Vladimíre, ze srdce děkujeme. Až se Škutina opět zatoulá na své pouti světem do vašeho kraje, jděte si určitě vyslechnout jeho program!

Jiří Spánek

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5990 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs"

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

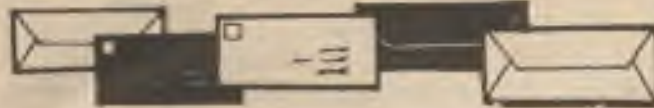
Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking. Come in.

Satisfy ng friendly service
CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

DOPISY našich čtenářů

Senapati - Manipur
DON BOSCO CENTRE
Indie 795 106
Draží přátelé,

říjen je měsíc Panny Marie - Královny sv. ružence, v kterém katolíci myslí na misie a také misionáři se speciálně modlí za své ovečky a za ty, kdo jim pomáhají v práci v misijích. Je to i moje povinnost, kterou rád dělám: modlím se za naše křesťany zde a také za ty, kteří dosud nevěří v našeho Spasitele. I naši věřící potřebují býti utvrzeni ve své víře a stát se účinnými křesťany. Mimo nich jsou zde i jiní ve světě velké davy lidí, kteří ještě nikdy neslyšeli o milosti Boží nebo si ani neuvědomují, že ji potřebují. Ve starých křesťanských zemích, jako je naše vlast jsou zase mnozí, kteří milost Boží „zahodili“ a raději se klaní svým „zahodilím“ a raději se klaní svým modlám: materialsmu či v misijních zemích skutečným bužkům. To je jisté na celém světě a je to naší povinností, žádat upřímně od Pána milost pro všechny. Vyzývám vás všechny, abyste se se mnou spojili a modlili se za svět, který ještě od-

poruje víře v Boha a jeho nabízené milosti.

Zde chodíme po vesnicích a snažíme se učit a budit ty naše primitivní kmene Naga; právě teď jsou zde celé skupiny, které se už probouzejí a otvírají svůj rozum a srdce víře. Je to pro nás potěšení, ale také odpovědnost. Chvála Bohu mám dobrého pomocníka: P. Namkuchung, patří kmenu Mayon Naga, a tak dobře zná mentalitu svého kmene.

Pro děti jsme otevřeli, jak už víte náš domov v Senapati a v Maram; jiné školy máme ve vesnicích, kde se snažíme ukázat už dětem cestu k víře a k dobrému životu. Bylo by to potěšení také pro vás vidět, jak i tyto děti se otvírají lepšímu životu i když do jejich „otevření“ má zase své problémy.

Žijeme teď v nejistotě a všechno se nám „hýbe pod nohama“, Až doposud Pán Bůh nás chránil a doufáme, že i v budoucnosti nás bude chránit. Všechny politické strany, vláda, prostý lid, partyzáni i vojsko vědí, že děláme upřímně svou práci, a tak aspoň nás nechají

pracovat. Ale nutně potřebujeme vaší pomoc! Tohoto roku budeme muset budovat nový kostel pro naše křesťany ve městě, a to víte, že to bude stát spoustu peněz i když naše stavby jsou skoro nic proti tomu, co vy máte v západním světě kolem vás. A přitom potřebujeme ještě všechno pro naše děti a obyvatele z vesnic, kteří k nám přicházejí hledat pomoc. Víím, že si budete vzpomínat na nás a děkujeme vám už teď. Práce je moc, děti jako „smetí“ všude, ale víme, že Bůh je s námi a také vy, kteří o nás víte a štědře nám pomáháte.

Milost Boží buď s vámi a Pán Ježíš vám žehnej!
Vám oddaný bratr v Kristu Pánu
Jan Med

P.S. 1) Drahy spolubratře Vojtěchu, děkuji ještě dodatečně za pohostinství u vás na chicagském Velehradě. Rád na Vás vzpomínám a na všechny naše věřící krajany, s nimiž jsem se tam setkal a seznámil. Všechny je vděčně pozdravuji, jakož i každého věrného čtenáře Hlasu národa, který mne spojuje s nimi i s našimi v drahé rodné vlasti. Děkuji, že mi jej vytrvale posíláte, i když to chvíli trvá, než se ke mně přes tu velkou louži oceánu dostane. - Už teď Vám přeji všem požeňnané vánoce a hojnost zdraví v celém novém roce 1986.

P.S. 2) Když posíláte peníze to můžete dělat na International Money Order, nebo také na bankovní šek, který se zde vyplácí. - Když posíláte balíčky, prosím neposílejte alkohol (je zakázán) nebo cukroví (je zde tolik švábů - i dvounohých! - kteří zkazí všechno zbytečně.) Obleky, látky, domácí potřeby, čisté prádlo i všelijaké řemeslné nářadí jsou nejpotřebnější.

New York
Dopis, který poslal našemu prezidentovi, náš krajan, voják, exulant a básník Josef Tománek.

Vážený pane presidente, Píši Vám tento dopis v duchu americké svobody. Jsem bývalý vězeň a otrok Sovětského svazu. Bojoval jsem proti nacizmu a proti komunistické diktatuře za svobodné a demokratické Československo. Československo je jednou z oněch evropských zemí, které Stalin vlastním výkladem Jaltské dohody - a za nečinnosti presidenta Roosevelta a premiéra Churchilla - zotročil a nadto dostal od

Spojenců ještě k likvidaci na 2 miliony za války k nuceným pracem do hitlerovského Německa vyvezených sovětských občanů.

Vážený pane presidente, prosím, nezapomínejte na tuto hroznou evropskou tragedii při schůzce se Istivým Gorbačovem, Stalinovým žákem, který se stal vůdcem dnešního Sovětského svazu jen na doporučení Gromyky, syna tvrdého marxisty Isáka Katze!

Sovětský svaz, který nikdy nedodržel a nikdy nedodrží uzavřené dohody a smlouvy, předstihl ve jménu ateistického a nekřesťanského komunismu zločiny gestapa i nacistického fašizmu, a ze sousedních okupovaných zemí učinil jeden monopolní koncentrační tábor - „Gulag“. Přitom nemilosrdně hospodářsky vysává všechny své satelity.

Lidé, kteří se nechtějí vzdát své víry v Krista, všech Bohem člověku daných práv, lásky k vlasti, věrnosti národním tradicím a své tisícileté křesťanské kultury, jsou komunistickou vládou deportováni na Sibiř na nucené práce, nebo věznění a posíláni do psychiatrických ústavů jako domnělí nepřátelé rudých tyranů.

Moskva, která chce rozšířit svou diktaturu na všechny ještě zbývající svobodné národy, podporuje podvratnou činnost ve svobodném světě, vyvolává t.zv. národní osvobozovací války, provádí výcvik teroristů, podněcuje mezinárodní obchod s opiem a drogami, vede rozsáhlou špionážní činnost v celém světě, vraždí své odpůrce a nevinné lidi, stojící jí v cestě za světovládou, jak o tom svědčí i příprava atentátu na svatého Otce papeže Jana Pavla II.

Rafinovaný a Istivý Gorbačov, který se dosud podílel na všech těchto zločinech a nemíní činit jinak v budoucnosti, zdědil po svých předchůdcích zostalou zemi, zastaralé státní podniky, neproduktivní kolchozy, jež nejsou schopny uživit národ, a proto potřebuje nezbytně všestrannou pomoc od vyspělé Ameriky, aby ji jednou mohl zničit a zařadit do sovětského orbitu.

Vážený pane presidente, trvejte bezpodmínečně na tom, aby Sovětský svaz odvolal všechny své okupační armády ze zemí, jejichž lid z hloubi duše nenávidí své Moskvou „povolané“ loutkové vlády; proto se také nikdy nevzdají touhy a boje za svobodu a

nezávislost! Jen tak nastane potom ve světě opravdový mír a svobodné národy budou šťastně žít!

Se srdečným pozdravem Váš
Josef Toman-Tománek

Toronto - Ontario
Kanada

Vážený a milý přítel ve redakci Hlasu národa,

už se chystám delší dobu napsat Vám a vyrovnanat předplatné. Ale stále se k tomu nemohu dostat. Omlouvám svou liknavost tím, že mě trápí arthrosa - dříve jsme tomu říkali revma. Špatně chodím, špatně spím a tak také můj „Pegas“ jaksi pajdá. Jen v krátkosti se zmíním o některých torontských událostech.

V sobotu o svátku sv. Václava 28. září, oslavil Dámský odbor při Čsl. sdružení v Torontě 25 let svého trvání banketem, který se konal v Holiday Inn - Downtown Toronto. Byla to velmi slavnostní příležitost; banketu se účastnilo několik osobností veřejného života na př. starosta Toronta A. Eggleton, členka městské rady Johnsonová, poslanec Shymko a několik dalších. Za Čsl. sdružení pozdravil shromáždění předseda Jirí Corn.

Dámský odbor pořádá každým rokem dobročinný bazar, který se stal populární událostí podzimní sezony. Letos se koná už v neděli 3. listopadu. Pěkné výsledky bazaru umožnily tomuto spolku, že na podporu uprchlíků, starých a nemocných krajanů v Kanadě i v Evropě mohl věnovat za 25 let svého trvání téměř 150.000 dolarů. Příkládám knížičku vzpomínek vydanou u příležitosti tohoto výročí, do které jsem též přispěla.

Smutná událost bylo náhlé úmrtí architekta Františka Štalmacha, pilného čtenáře H.N., v neděli 22. září. Pohřební obřady vykonal důstojný pán Blažek v kostele sv. Václava a připomněl farníkům, že zesnulý navrhl stavbu naší kostelní budovy a zasloužil se od počátku o založení farnosti. - Připomněme, že nedlouho před architektem Štalmachem zesnula zasloužilá členka farnosti, paní Palasová. Dejte jim Pán Bůh lehké odpočinutí!

Mnoho upřímných pozdravů a přání zdaru a Boží pomoci.

Vaše Jiřina Steinská

Vzpomínkové večery
Dámského odboru
v Torontě, O., Kanada
Jiřina Steinská

NEPŘEHLÉDNĚTE:

Největší výběr křišťálového skla z Československa a jiných zemí. Keramika Chodovia z Domažlic, moravská, slovenská ve velkém výběru.

VÁNOČNÍ BLAHOPRÁNÍ v řeči české, slovenské, anglické i jiných řečích na skladě.

Kráječ knedlíků imp. z Československa, nerezavící, \$9.50, poštou \$11.50.

Mlýnek na mák ze železné litiny, \$27.50, poštou \$30.90.

Formičky na pečení:

Ořechy, krabička 50 kusů \$8.50, poš. \$10.50.

Rakvičky, 10 kusů za \$3.50, poš. \$4.95.

Pracny, kus 35¢, poštou nejméně 10 za \$4.75.

Czechoslovak Pastries \$2.75, poš. \$3.75.

Alpa-francovka liniment, 8 tekutých uncí, \$5.00, poš. \$7.50.

IMPORTOVANÉ SUŠENÉ HŘÍBKÝ:

Tmavší, hruběji krájené, lb \$39.-, poš. \$42.45 - 1/2 lb \$20.-, poš. \$22.65 - 1/4 lb \$10.50, poš. \$12.35.

Světlé, jemně krájené, 1 lb \$24.-, poš. \$26.85 - 1/2 lb \$12.50, poš. \$15.15 - 1/4 lb \$6.50, poš. \$8.35.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

Tuzex

Zásilkou a peněžní poukázkou vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Arnie,
Unicopu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60462

Telefon 484-3459

„Státy se udržují týmiž ideály, ze kterých vznikly,“ slýchali jsme od mládí. Je tomu jistě tak i u malých organizovaných skupin jako je náš spolek.

Když byl v září r. 1960 obnoven Dámský spolek při Československém sdružení v Torontě, dostal - díky naší první předsedkyni - zakladatelce Ruth Petříčkové - pevnou ideovou základnu, vepsanou do srozumitelných stanov. Masarykovy humanitní ideály tu byly uváděny v praxi sociální pomocí, touha po obnovení demokratického státního zřízení v naší rodné zemi - Československu, byla připomínána nám i našim kanadským spoluobčanům. Sestra Petříčková spatřovala ideál statečné, vzdělané ženy - sociální pracovnice - v postavě dr. Milady Horákové.

V r. 1950 komunisté v Praze theatrálně inscenovali falešný proces s dr. M. Horákovou a skupinou demokraticky smýšlejících lidí s úmyslem zhanobit První republiku z let 1918 - 1938. Třináct osob z různých politických stran bylo tak falešně obžalováno ze „záškodnického spiknutí proti Republice a jejímu lidu“. Čtyři obžalovaní byli popraveni, ostatní trestáni dlouhým vězením. Dr. Milada Horáková byla první žena, která kdy byla v Československu popravena z politických důvodů oběšením, což nedovolili provést ani nacističtí gestapáci, když ji za války také odsoudili k smrti. Svou statečností a mravní bezúhonností povýšila tento proces a na něm svůj osud na tragický symbol boje proti nelidské tyranii, která se v Praze dostala k moci.

Proto Ruth Petříčková vepsala do stanov našeho spolku, abychom si každoročně připomínaly tuto ženu a všechny oběti politického násilí, které potom následovaly v boji za svobodu v naší vlasti. Dr. Milada Horáková byla popravena 27. června 1950 a letos jsme si připomněly 35. výročí její oběti.

První „Vzpomínku“ uspořádal Dámský odbor 29. června 1961. Promluvil tehdy bratr Jiří Corn a sestra Špačková. Vzpomínkové večery pak byly pořádány každoročně a měly jsme příležitost vyslechnout mnoho zajímavých přednášek známých exilových osobností.

Tak hned v r. 1962 pozvala sestra Petříčková Vlastu Vrázovou, dceru cestovatele Vráze, krajanskou pracovníci v Chicagu. Rok poté prostřednictvím Vlasty Vrázové jsme poznaly Jaromíra Zástěru, mladého muže, kterého se americkým krajanům podařilo

vysvobodit z komunistického žaláře, protože byl rodilý Američan. Byl jedním z prvních, kdo mohl na Západě vydat svědectví o komunistických žalářích a osudech politických vězňů. Mirek Zástěra se velmi pilně zúčastnil práce na obnovení demokracie v Československu - až do své předčasné smrti loňského roku ve Washingtoně, kde byl kulturním redaktorem a zpravodajem čs. oddělení radia Hlasu Amerika. V prvním desetiletí trvání spolku jsme se těšily z návštěvy dr. Petra Zenkla, prof. dr. Schawrzenberga, prof. dr. Krajiny, dr. Jiřího Škvora (básník Pavel Javor), prof. dr. O. Machotky. Členkám jistě utkvěl v paměti večer s dr. Karlem Steinbachem v pohnutém roce 1968. Vyprávěl tak poutavě o svém příteli Janu Masarykovi, ze jsme ho prosily, aby mezi nás opět přijel. Příležitost se naskytla teprve v r. 1975, kdy nám připomněl osobnost a dílo spisovatele Karla Čapka. Také v sedmdesátých letech jsme pokračovaly v tradici „Vzpomínek“. Přišel mezi nás astronom prof. Karel Hujer a řada osobností z „poinvazní emigrace“, na př. prof. M. Fic, dr. Ulč, spisovatel dr. J. Škvorecký. Vzpomeňme též večerů s dr. Drábkem, Jiřím Voskocem a prof. Skillingem.

Po nenadálém úmrtí sestry Petříčkové v r. 1979 pokračovala v pořádání vzpomínkových večerů nová předsedkyně Erika Vieznerová. Tak k třicátému výročí popravky Milady Horákové v r. 1980 promluvil opět bratr Jiří Corn, předseda Čsl. sdružení v Kanadě mimo to i novinář R. MacQueen. Následujícího roku obohatil „Vzpomínku“ dětský sbor „Toronto Children's Chorus“ a žurnalista Z. Slavík. V letech 1982 - 85 přednášeli: důstojný pan farář F. Blažek, hudební skladatel dr. O. Morawetz, advokát J. Čermák, Q.C. a prof. dr. Jan Gellner.

V průběhu uplynulého čtvrtiny století mi často připadla milá povinnost připravit program těchto vzpomínkových slavností. V recitačních pásmech se uplatnily mnohé sestry, často vystoupily i děti z doplňovací školy. Hudební vložky vzbudí památku zemřelé sestry Štalmachové; vzpomeneme na klavírní virtuosku Tancibudkovou a zpěvačku sestru Tesařovou. Návštěva bývala vždy velmi dobrá a po vážném programu se rozproučila přátelská zábava při kávě a domácím pečivu, které členky obětavě připravily.

Věříme, že pořádání těchto vzpomínkových večerů má i

nadále své oprávnění: udržovat plamének vědomí národnostní pospolitosti, obdiv pro mravní sílu našich hrdinů a odhodlanost nevzdat se boje za obnovení demokracie v Československu.

CANADA PRIME MINISTER PREMIER MINISTRE

I am delighted to send my warmest greetings and sincere best wishes to the members of the Toronto Branch of the Women's Council of the Czechoslovak National Association of Canada on the occasion of your 25th Anniversary.

One of the strengths of the Canadian social fabric is the degree to which the many groups which make up our cultural diversity maintain their individual characteristics while at the same time contributing to a strong and harmonious Canada. Our country has grown and prospered largely due to the fact it made welcome men and women from all parts of the world. These people joined together in a common cause - to make Canada their home - and it is their skills, hard work and vitality which have created a flourishing and vibrant country.

Canadians of Czech origin have been contributors to this present prosperity and the members of the Czechoslovak Women's Council can be proud of the role they have played in Toronto's history and in her future. On behalf of the Government of Canada, I congratulate your organization for its many cultural contributions to our Canadian heritage.

May you have every success in meeting the challenges of the future.

Brian Mulroney
Ottawa, September 28, 1985

Jaromír Petříček:

Prst vzpomínek

Jako manžel první předsedkyně Dámského odboru jsem měl dostatek příležitostí, abych mohl zblízka po devatenáct let sledovat záslušnou činnost našich žen. V těchto několika vzpomínkách se chei soustředit

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce.

Volejte česky nebo anglicky:
852-2230

na předvánoční bazáry a vzpomínkovou oslavu mužů a žen našeho národa, kteří obětovali své životy za svobodu.

První listopadová sobota je malokdy obdařena vlnným počasím. Mlha, déšť a někdy i sníh mohou v Torontu vážně ohrozit úspěch dobročinného bazáru. Proto jsme oba vždy napjatě sledovali zprávy o počasí. Obyčejně nebyly příliš potěšující. Kolem osmé ráno se pro nás zastavili buď Kubešovi, nebo Kadlečkovi a za jízdy dolů po Dufferin Avenue jsme se vzájemně utěšovali, že se vyčáší. Mnohdy se tak stalo: ještě před polednem se mlhy rozplynuly a první vlny návštěvníků bazáru už ochutnávaly dršťkovou polévku a pečivo. Od té chvíle jsem Rut viděl jen málo. To byl její den, stejně jako všech sester odboru, které se zúčastnily bazárových prací. O sobě se příznám, že jsem jednou odmítl spolupráci. Nedostavil se totiž Mikuláš a už byla po něm poptávka. Byl jsem proto požádán, abych se za něho rychle převlékl. Naštěstí kdosi lépe kvalifikovaný než já se ochotně nabídl pro tuto roli.

Večer po bazáru se u nás vždy sešlo asi šest sester, aby spočítaly tržbu dne. Někdy počítaly dlouho do noci. Myslím, že rekord byl do pul třetí ráno. Jednou byly ženy vyrušeny z práce, když kolem půlnoci někdo zaklepal na dveře našeho bytu a předstíral, že hledá na adrese známého. Konverzace se ovšem dala přes zamčené dveře a bezpečnostní řetěz. V té chvíli bylo na stole rozloženo kolem deseti tisíc dolarů. Proto bylo třeba zavolat policii a zajistit tak bratru Forestovi bezpečný doprovod s nočním depositem peněz do banky.

Reputace práce Dámského doboru závisela stejným dílem i na úspěchu Vzpomínkové oslavy konané nakonec obyčejně vždy v dubnu. Projevy mnohých řečníků této příležitosti zůstávají dosud v naší paměti. To platí zvláště o dr. Karlu Steinbachovi z New Yorku, který tu v Torontě mluvil dvakrát. Jeho druhá návštěva byla trochu dramatická. Po skončení přednášky o příteli Karlu Čapkovi

musel se okamžitě vrátit prvním letadlem do New Yorku, aby tam v nemocnici podle slibu asistoval narození dítěte krajanských rodičů. Pět minut po jedenácté v noci zazvonil u nás telefon a ozval se dr. Steinbach s radostnou zprávou, že pomohl na svět zdravému chlapečkovi.

Výběr řečníků se však vždy nesetkal se souhlasem. Tak na příklad plán zařadit do programu o srpnové invasi svědectví bývalé hlasatelky pražského rozhlasu se setkal u určitých jedinců s takovým odporem, že rozpoutali kampaň, která vyvrcholila výhrůžným anonymním dopisem, určeným předsedkyni spolku. Dodnes nechápu co tím chtěl vlastně jeho pisatel dosáhnout. Zmíněná hlasatelka se ve dnech invase chovala naprosto čestně a vlastenecky.

Několik let později byl na dubnovou Vzpomínkovou slavnost pozván jako řečník představitel naší divadelní kultury, žijící tehdy už 17 let v cizině. Zase se ozval hlas podobného nesouhlasu s náznakem možnosti výtržnosti během projevu. Nebylo těžké tomu zamezit, protože se tenkrát jednalo o jedince, o jehož plánu jsme byli uvědoměni. V očekávání věci přístích jsme s Rut zjistili, že k nám míří jeden krajan, který zhruba odpovídal naší představě potenciálního rušitele shromáždění. Tvářil se však docela přátelsky a vyřizoval Rut pozdrav společného známého ze Švýcar. Manželka ho odbyla dosti stroze, idkyž slušné, a s poděkováním za pozdrav. Zjistili jsme však, že šlo z naší strany o omyl. Kde se ale usadil náš „provokatér“? Zaležitost začínala být trochu komickou. Sál sv. Václava se začal rychle naplňovat. Bylo třeba rozestavit další židle. Tu jsem zpozoroval hledanou osobu, ale už pod „ochranou“ těch, kdo též věděli o jejích úmyslech a měli za úkol zabránit jakémukoliv rušení průběhu slavnosti; odpoledne proběhlo hladce. Dosud se ale ptám, co si asi myslil krajan, který vyřizoval přátelský pozdrav? Snad - „že nevděk světem vládne“. - Stále ještě vidím výraz překvapení na jeho tváři.

VISIT OUR OFFICE

Informace o cestování kamkoliv a kdykoliv

Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

New York. — Dne 21. října izraelský ministerský předseda Shimon Peres ve své řeči před Valným shromážděním OSN nabídl Jordánsku okamžité skončení stavu nepřátelství; ještě před koncem tohoto roku je také ochoten odebrat se do Jordánska a zúčastnit se tam mírové konference. Pracovní skupiny z Izraele a z Jordánska by se měly setkat do 30 dnů, aby společně vypracovaly základní plán pro tuto konferenci. Palestínští delegáti usilující o skutečný mír a nikoliv teroristé, by se mohli zúčastnit mírových jednání na straně Jordánska. Trvalí členové Bezpečnostní rady OSN by se rovněž mohli mírových jednání zúčastnit pod podmínkou, že mají s Izraelem diplomatické vztahy. I Sovětský svaz by k těmto jednáním mohl být připuštěn, obnovili-li s Izraelem diplomatické vztahy. - V týž den prezident Nikaragvy Daniel Ortega prohlásil ve své řeči v OSN Reaganovu vládu za hlavní překážku proti „mírovému procesu“ ve své zemi a v celé střední Americe, podle plánu, navrhovaného skupinou čtyř zemí „Contadora“: Mexikem, Panamou, Kolumbií a Venezuelou. Tento plán chce hledat řešení místních konfliktů vyjednáváním a nikoliv vojenskou silou. Ortega vyběhl Spojené státy, aby upustily od své „agrese“ proti Nikaragvě a normalizovaly s její vládou své vztahy. - Dne 22. října libanonský prezident Amin Gemayel řekl před Valným shromážděním OSN, že prý už existuje silná naděje na uzavření míru i v Libanonu,

kterým by skončila tamní 10-letá občanská válka. Podle nové politické úpravy, připravené za zprostředkování Sýrie a přijaté veliteli křesťanských, muslimských a drúzských milic v Libanonu, prý byla nalezena nová formule k politickému zastoupení na podílení se na vládě země podle současného rozvrstvení obyvatel. Má být opuštěn dřívější systém rozdělení politické moci podle náboženské příslušnosti. Zároveň mají být odzbrojeni a rozpuštěny milice, které v Libanonu vládly od příchodu vojáku PLO, čímž tam začala občanská válka. Hlavní vnitřní problém Libanonu je tak prý už skoro „vyřešen“, ale Gemayel neuvěděl žádné konkrétní detaily. Podle jedné nepotvrzené zprávy dnešní 99-členný libanonský parlament, ve kterém doposud křesťané měli absolutní většinu 54 hlasů, má být rozšířen na 142 členů, kde obě strany, muslimové i křesťané, mají mít každá polovinu hlasů. - Dne 24. října prezident Reagan ve své řeči před Valným shromážděním OSN přímo a bez obalu obvinil Sověty, že užívají „síly a subverze“ k šíření komunistického totalitarismu. Řekl, že Spojené státy se nevzdají svého vesmírového obranného programu „Star Wars“; tím chtějí činit nátlak na Sověty, kteří hrají hlavní roli ve válkách v Afghanistanu, v Nikaragvě, v Angole, v Kambodži a v Hubeši. Sovětský delegát, ministr zahraničí Edvard Ševardnadze ve své řeči předložil několik bezvýznamných sovětských návrhů na omezení nukleárních zbraní.

LETEM

SVĚTEM

Washington. — Dne 23. října Reaganova vláda v obavě, že její návrh prodeje zbraní Jordánsku v hodnotě 1.9 bilionu dolarů, by byl zcela jistě zamítnut U.S. kongresem, kde má Izrael vlivné přátele, přijala pozmeněný návrh, předložený republikánským vedením senátu; podle tohoto návrhu má být prodej zbraní Jordánsku odložen až na březen 1986, a to pouze za předpokladu, že Jordánsko mezitím zahájí s Izraelem mírová jednání. V Ammánu bylo na tuto zprávu reagováno pohněvaně: Jordánsko prý nepřipustí, aby tento prodej zbraní byl jakýmkoliv způsobem vázán k zahájení jednání mezi Jordánskem a Izraelem; kromě toho také nebude čekat až do příštího března a koupí si zbraně jinde. - V týž den 23. října se jordánský král Hussein a egyptský prezident Mubarak sešli v Káhýře na vrcholné schůzi, aby spolu sestavili odpověď na návrh izraelského ministerského předsedy Perese o uzavření míru mezi Izraelem a Jordánskem. Předtím v Ammánu jordánský král prohlásil, že jeho vláda nezmění svou pozici ve věci řešení Palestinské otázky a nemíní zahájit přímá jednání s Izraelem za účelem dosažení separátního míru. Vztahy obou zemí prý musejí být vyřešeny pouze v rámci celkové mírové smlouvy o Blízkém východě. Jordánsko si také nadále přeje, aby otázka Blízkého východu byla vyřešena mezinárodně, a aby se mírové konference zúčastnili také delegáti PLO jako zástupci Palestinců. Toto Izrael zamítá, protože považuje PLO za teroristickou organizaci. Dne 24. října král Hussein měl pohrozit PLO, že při mírových jednáních od něho upustí, neuzná-li výslovně právo Izraele na existenci a nezfekne-li se svých teroristických metod. V pondělí 28. října se pak rozjel vůdce PLO Yaser Arafat do Ammánu, aby jednal

přímo s králem Husseinem, a izraelský premiér Peres si dal odhlasovat v jeruzalémském Knessetu důvěru k své vládě, aby mohla začnout vyjednávat přímo s Jordánskem. V nejbližších dnech se asi ukáže, nebyla-li to všechno jen velká mydlinová bublina, odsouzená k tichému prasknutí.

Washington. — U.S. senátor Alan Cranston (D., Calif.) obvinil 21. října komunistickou Čínu, že prý vyváží nukleární technologii do pěti zemí, které mají „velmi nebezpečný“ nukleární program: do Brazílie, Argentiny, Pakistánu, Jižní Afriky a do Iránu, ačkoliv slíbila Spojeným státům, že nebude rozšiřovat atomické zbraně. Do některých z uvedených zemí prý už vyvezla nukleární technologii, zatímco s jinými o tom dosud vyjednává; prý má o tom zaručené zprávy. Senátor Cranston totiž nesouhlasil s kongresním schválením nukleární spolupráce mezi Spojenými státy a komunistickou Čínou hned od začátku. - Čínská vláda pak popřela správnost Cranstonova tvrzení. V oboru atomické technologie Rudá Čína spolupracuje prý pouze s Pakistánem, avšak jen na mírovém užití atomické energie.

Sofie. — Komunističtí předáci zemí Varšavské smlouvy se 21. října sjeli do bulharského hlavního města na vrcholnou konferenci se sovětským Gorbačovem, který je měl ujistit, že si v Ženevě nedá od US prezidenta Reagana domlouvat jak zacházet s kritikou komunistických režimů v jejich zemích. A tak si komunističtí vládcí - rumunský Nicolae Ceausescu, polský Wojciech Jaruzelski, východoněmecký Erich Honecker, maďarský János Kádár, československý Gustáv Husák a bulharský Todor Živkov - se soudruhem Gorbačovem přitukli ameri-

kou Coca Colou na nerozbornou jednotu komunistického tábora proletářů proti kapitalistické Americe v Ženevě v druhé polovině listopadu, až prezident Reagan zasedne s Gorbačovem ke konferenčnímu stolu.

Asuncion. — V jihoamerické Paragvaji byl při volbách, v ničem se nelišících od komunistických, opět „zvolen“ - samozřejmě zdrcující většinou uznaných hlasů - prezidentem země - (a to už po osmé) - diktátor generál Alfredo Stroessner 73, který vládne v této zemi nepřetržitě od roku 1954. Politická opozice byla v Paragvaji prakticky udušena. Vláda sama také stanoví, jaké byly výsledky voleb.

Bejrút. — Muslimští teroristé, kteří 30. září unesli v západním Bejrútu čtyři sovětské diplomaty, oznámili 20. října, že prý jejich druhý sovětský zajatec byl usmrcen, protože Sověti nezavřeli v Bejrútu své velvyslanectví, jak to teroristé žádali. Jeho mrtvola však nebyla na uvedeném místě nalezena. První sovětský zajatec, konsulární atašé Arkady Katkov, byl teroristy usmrcen 2. října a jeho mrtvola byla nalezena. Policie i milice se snaží nalézt místo, kde jsou drženi zbývající sovětské diplomaty. Ve středu 30. října však teroristé na nátlak Sýrie sovětské rukojmí propustili.

Rím. — Římské noviny „La Repubblica“ přinesly 23. října zprávu, že podle příznání jednoho ze čtyř únosců italské výletní lodi „Achille Lauro“ Mohammed Abbas, předseda „Fronty pro osvobození Palestiny“, který byl Američany zadržen společně s únosci - (a který pak byl z rozhodnutí italského ministerského předsedy, socialisty Bettino Craxi propuštěn na svobodu) - byl zároveň i vojenským velitelem celé této skupiny únosců; ti prý pouze vykonávali jeho rozkazy. Při vystupování z egyptského letadla, donuceného U.S. vojenskými jety přistát na Sicílii, Abbas dokonce ujistil své teroristy - vojáky, tvrzením: „Nedělejte si žádné starosti! My zorganizujeme přepadení a únosy v každé zemi, která vás bude držet, abychom tak obdrželi vaše osvobození.“

San Salvador. — Dne 24. října - po delším vyjednávání obou stran - salvadorští levicoví

Ondrus & Son

Zhotovujeme prikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

guerilové propustili na svobodu unesenou 35letou dceru presidenta José Napoleona Duarte, jménem Ines Guadalupe po 44 dnech zajetí, spolu s osmi (z dvaceti tří) unesenými starosty, výměnou za 22 politických vězňů a 96 zraněných zajatých guerillů, kteří byli ihned letadlem odvezeni do Panamy k lékařskému ošetření. Ostatní zajatí starostové mají být propuštěni později.

San Diego. — Prominentní americký národohospodář Lawrence Mattera, ředitel poradní firmy ve finančních záležitostech „Business and Financial International Co.“ v San Diegu, předpovídá americké ekonomii chmurnou bezprostřední budoucnost. V letech 1986 a 1987 prý Spojené státy postihne velmi vážná recese: nezaměstnanost stoupne na začátku r. 1986 na 8 až 10 procent a na konci téhož roku nebo na začátku r. 1987 dosáhne 11 procent; inflace stoupne do 2. čtvrtletí 1986 na 7 až 8 procent a ke konci téhož roku může dosáhnout výše 10 až 13 procent; úroková míra stoupne před koncem r. 1986 na 12 až 14 procent. Hrubý národní důchod nedosáhne v r. 1985 vládou předpovídaného vzrůstu o 4 procenta, nýbrž sotva vzroste o 2 procenta, a na konci r. 1986 nejen že nevzroste, nýbrž naopak klesne. Už je prý příliš pozdě na jakákoli předběžná opatření, která by byla schopna tuto recesi oddálit; na tato opatření se mělo pomýšlet už na konci šedesátých let a hlavně za Carterovy administrace. Američtí ekonomové prý příliš snadno důvěřují teorii „neviditelné ruky“ Adama Smitha, podle které v ekonomii existují jakési přirozené zákony, či skryté síly, které samy řídí ekonomický život, a všechno se v tomto životě samočinně zařídí pro dobro člověka, nezasahuje-li do něho zbytečně vláda. Nevěří ani, že alespoň do některých věcí by vláda měla zasahovat, aby se odvrátily hospodářské krize. Mattera uvádí 7 skutečností k vysvětlení existujících svízeli v americké ekonomii. Přehnané mzdové požadavky US pracovníků, namísto aby zaměřily v dnešní době své úsilí na dělnické nemocenské pojištění, hygienu v práci, dětské školky pro děti zaměstnanců, zajištění zaměstnání a zvýšení produktivity. 1) Platy Američanů naopak stoupaly přílišně, aniž přitom úměrně stoupala americká produkce. Tato skutečnost ještě více zhoršila inflaci, vyvolanou přílišným utrácením americké

vlády. Mattera radí zavést kontrolu platů a v případě nutnosti také kontrolu o plýtvání s materiálem. V minulosti tato opatření měla prý dobrý účinek, ačkoliv jsou v přímém rozporu s teorií liberálního kapitalismu, který tvrdí, že takové kontroly nejsou proveditelné a stejně nikam nevedou. Je pravda, že podporují růst zbytečné byrokracie, ale v USA se podle Matterových názorů dosud ani programátoři elektronických počítačů nepokusili o to, aby v případě nutnosti zavedení potřebných kontrol byla papírová byrokracie snížena na minimum. 2) Suroviny a jiné přírodní zdroje Spojených států se vyčerpávají. Jejich ceny by tedy normálně měly stoupat. Američané by se také měli zároveň vrátit k filosofii soběstačnosti a hledat náhradní zdroje za suroviny, které se vyčerpávají a musejí dovážet. Namísto toho však adoptovali filosofii „vzájemné závislosti“ všech zemí a začali dovážet levné suroviny z ciziny. Toto pak vedlo k vysokému schodku v zahraničním obchodě, který letos, jak se předpovídá - dosáhne výše 123 bilionů dolarů. Dovozem levných surovin, polotovárů a výrobků z ciziny se sice na čas ceny životních potřeb udrží na nízké úrovni, inflace se tím zdá být „pod kontrolou“, avšak později se neúprosně dostaví vysoká nezaměstnanost a vyšší inflace, než by byla, kdyby se země neuchýlila k levnému dovozu z ciziny. 3) Volný mezinárodní obchod bez kvót a celních tarifů

je základním dogmatem liberálního kapitalismu. Volný obchod je však - podle Mattery - v dnešním světě neuskutečnitelný a Spojeným státům přináší nakonec jen samé těžkosti. Jiné země už před lety energicky zavedly celní tarify a dovozní kvoty na obranu svého průmyslu a vnitřního trhu. Spojené státy měly prý zavést podobné tarify a kvoty už před 25 roky! Tarify a kvoty jsou nutné mezi zeměmi s rozlišnou životní úrovní, rozlišným průmyslovým rozvojem, nestejným bohatstvím a nestejnou ekonomickou „filosofií“.

Obrovské rozpočtové schodky, dosahující v přítomnosti 200 bilionů dolarů ročně, silně odsávají peníze soukromému sektoru, který jediný produkuje bohatství země a životní potřeby. Pro soukromý sektor je pak těžko finanční zdroje sehnat a vážnou jak nově investice k modernizaci výroby tak k rozšiřování podniků. Vyrovnaný národní rozpočet je jedním ze sedmi důležitých činitelů pro zajištění zdravého národního hospodářství. 5) V USA bude třeba zavést spravedlivější daňový systém. Vládě by bylo dovoleno vydat pouze stanovené procento hrubého národního příjmu, vybrané daně by měly sloužit pouze k „placení účtů moudré a zodpovědné vlády“. Podle Matterova názoru by měly být daňové tarify v poměru k zisku stejné pro všechny. Tak prý by to bylo nejlepší pro ekonomii země. Danová reforma je však

podle jeho mínění méně důležitá pro americké národohospodářství než svrchu uvedené faktory. 6) Měnová politika sama nestačí k zajištění stability ekonomie. Měnová expanze a restriktce však musejí být prováděny umírněně; jsou-li přílišné, vyvolají ekonomické poruchy. Když např. Volcker, ředitel Federální bankovní rezervy, v r. 1979 náhle silně zabrzdil měnovou expanzi, nezaměstnanost stoupla na 11 procent a záhy pak také stouply inflace a úroková míra. Má-li se tomu předejít, Mattera radí stálou mírnou expanzí oběživa. 7) Každé geografické území je schopno uživit pouze omezený počet obyvatel. Řada rozvojových zemí - např. Brazílie a Mexiko - se beznadějně snaží zvýšit životní úroveň svého obyvatelstva, které se množí příliš rychle na pomalý ekonomický rozvoj země. Přitom tyto země netrpí žádnou válkou, ani nevydávají přehnaně na zbrojení. - Spojeným státům Mattera také důrazně radí, aby se energicky rozhodly pro nutnou kontrolu legální i ilegální imigrace bez mravních zásad a vyučeného řemesla. Závěrem pak říká, že by bylo potřeba připravit celonárodní ekonomický dlouholetý plán, který by vycházel z jeho sedmi svrchu uvedených faktorů, aby bylo možno účinně v budoucnu čelit problémům inflace, nezaměstnanosti a vysoké úrokové míry. Takový plán však dnes neexistuje, a proto je

nutno očekávat vážné ekonomické svízele. Tyto pak způsobí, že republikáni ztratí v r. 1986 svou převahu v senátu a v r. 1988 i Bílý dům. Vláda země pak opět přejde do rukou demokratů, kteří nesou zodpovědnost za to, že jako první zneužívali sedm svrchu uvedených ekonomických faktorů, zatímco republikáni pak nesou zodpovědnost za to, že jejich zneužívání nenapravili. Přitom Mattera nechce v USA žádný doktrinární socialismus, tím méně planifikované hospodářství, založené na hospodářskou realitu už dávno překonaných Marxových teoriích, ale běží mu o zcela pragmatické reformy současného amerického národohospodářství, které jsou nejen potřebné, ale i nutné. Jen se obává, že až se nutnost těchto reforem dostaví, bude demokratická strana - (zvláště při nominaci barevného kandidáta na presidenta) - opět pošilhávat po „narudlých“ receptech k řešení amerických budoucích hospodářských těžkostí, a to by pak přivedlo definitivní konec jak americké schopnosti a vynalézavosti umět vždy znovu čelit hospodářským těžkostem, tak i příslovečné americké prosperitě a hojnosti. - Reaganova administrace už sice dávno navrhuje některé potřebné změny, ale páni kongresníci a senátoři si to nechtějí se svými voliči před volbami „rozházet“, a tak se prezidentovy návrhy zatím uložily prostě „k ledu“.

**K·H
Auto
Repair**

**NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.**

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hněd vedle berwynské pošty)
její majitelé

**STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN**

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

ČESKÉ A SLOVENSKÉ KNIHY VE VIDNI

Lindengasse 5, A 1070 WIEN, ☎ 963 779

(v centru, za rohem obchodního domu Herzmanský)

Otevřeno denně (mimo pondělí) 10-12, 15-18 hod.
v sobotu 9-12 hod.

Časopisy a některé knihy pro návštěvníky
z Československa zdarma.

KRAJANSKÁ RODINA U PANNY MARIE KARMELSKÉ V ASTORII - N.Y.
slaví v neděli 10. XI. 1985 v divadelním sále naproti kostele

MARTINSKÉ POSVÍCENÍ

V 10:15 hodin ráno - jako každou neděli -
MŠE SVATÁ v dolním kostele.

Od půl dvanácté se podávají obědy:
Pečená kachna - zelí a knedlík -
Telecí řízek - bramborový salát - okurek

Odpoledne: klobásy a párky
Kávy a chladných nápojů do libosti

A CENY - jako vždy - OPRAVDU LIDOVĚ

Od jedné do sedmé hodiny odpoledne
hraje k tanci

KRAJANSKÁ HUDBA

BOHATÁ LOTERIE!

Jednotné vstupné: DVA DOLARY za osobu.

Prosíme naše obětavé dámy o příspěvek pečiva do bufetu.

! PŘIJĚTE A PŘIVEĎTE SVĚ ZNÁMÉ!

SPOR7

I liga kopané v Československu

9. kolo: Dukla Banská Bystrica - Sigma Olomouc 2:0, Lokomotiva Košice - TJ Vítkovice 1:1, Slavia Praha - DAC Dunajská Streda 2:1, Sparta Praha - Spartak Trnava 0:0, Tatran Prešov - Dukla Praha 1:0, RH Cheb - Bohemians Praha 4:0, Inter Bratislava - ZVL Žilina 2:2, Baník Ostrava - Dynamo České Budějovice 2:0.

Tabulka po 9. kole

1. OLOMOUC	19:7	13
2. VÍTKOVICE	11:8	13
3. SLAVIA	7:8	11
4. SPARTA	15:6	10
5. DUKLA	16:10	10
6. B. BYSTRICA	13:11	10
7. R.H.CHEB	16:10	9

Pozvánka

na 70. jubilejní tanec Sparty ABA Chicago

Podzimní taneční zábava naší Sparty ukončí letošní jubilejní oslavy 70. výročí trvání klubu, který je nejstarším klubem kopané ve státě Illinois, a který do dnešního dne vykazuje chvályhodnou činnost, jak na poli sportovním, tak i společenském.

Vždyť po zdařilém „Jarním večírku“, pořádaném společně se Svazem československých sportovců v zahraničí, měla Sparta během roku i dva úspěšné pikniky a s celkem dobrými výsledky a všechna její mužstva absolvovala tu dlouhou, namáhavou cestu předepsaných ligových zápasů.

A tak - nyní je čas, abychom to všechno společně oslavili. Sparta vás srdečně zve a prosí vás, abyste svou přítomností dokázali, že máte tu svoji českou „Spartičku“ rádi.

Zveme vás na sobotu 9. lis-

8. BOHEMIANS	17:16	9
9. ŽILINA	9:10	9
10. PREŠOV	8:11	9
11. KOŠICE	8:12	8
12. OSTRAVA	12:11	7
13. TRNAVA	8:11	7
14. D.STREDA	7:20	7
15. INTER	6:13	6
16. Č.BUDEJOVICE	8:16	6

I. národní liga kopané v Československu

Českomoravská skupina

9. kolo: Poruba - Chomutov 3:2, Hradec Králové - Škoda Plzeň 1:0, VTJ Tábor - TJ Gottwaldov (Zlín) 3:1, VP Frýdek-Místek - Mladá Boleslav 3:1, Opava - Zbrojovka Brno 2:1, Česká Lípa - SU Teplice 2:1, Třinec - Jablonec 2:0, VTJ Žatec - Xaverov Praha 2:0.

topadu 1985 do sálu „American Legion“ 5510 západní 25. ulice v Ciceru.

K tanci a poslechu bude hrát oblíbený orchestr George Pichy. Začátek zábavy je v 8 hodin večer. Vstupné \$7,00.

Co budeme mít? Jako obvykle: výbornou kuchyň, dobře zásobený bar a přátelské prostředí, kde se budete cítit jako doma.

A - navíc: můžete si zazpívat populární písničky s našimi zpěváky Lád'ou Gajdou a John Škachem. Bohatá tombola a květinový tanec budou dalšími doplňky tohoto večera, kterým budou ukončeny oslavy 70. letého výročí trvání Sparty ABA Chicago.

A - abych nezapomněl: podaří-li se našim spartánským huncům zastřelit toho srnce, bude i srnčí na jídelníčku!

Těšíme se na vaši návštěvu a doufáme, že naši Spartě zachováte svou přízeň i v letech budoucích (a myslím tím i všechny věrné Slávisty).

Sáva Roknič
za Spartu ABA, Chicago

Tabulka po 9. kole

1. CHOMUTOV	19:8	13
2. PLZEŇ	17:7	13
3. VTJ TÁBOR	16:8	12
4. ML. BOLESLAV	17:15	11
5. OPAVA	10:9	11
6. Č. LÍPA	13:12	10
7. BRNO	16:10	9
8. HRADEC KR.	17:13	9
9. TŘINEC	8:6	9
10. GOTTWALDOV (Zlín)	11:9	9
11. PORUBA	11:13	9
12. FRÝDEK-MÍSTEK	11:10	8
13. TEPLICE	10:13	8
14. XAVEROV	5:15	8
15. VTJ ZATEC	5:21	3
16. JABLONEC	5:22	3

Slovenská skupina

11. kolo: Plastika Nitra - Humenné 4:0, Prievidza - Slovan Bratislava 0:0, Petržalka Bratislava - Považská Bystrica 3:2, Michalovce - Martin 3:0, Trebišov - Hurbanovo 2:1, Levice - Stropkov 4:3, Senica - ZTS Košice 2:0, Púchov - Dubnica 1:1.

Tabulka po 11. kole

1. NITRA	33:8	19
2. SLOVAN	21:9	17
3. POV. BYSTRICA	21:12	14
4. PETRŽALKA	22:18	13
5. MARTIN	17:14	13
6. HURBANOVO	12:13	11
7. LEVICE	17:19	11
8. KOŠICE	16:19	11
9. SENICA	15:15	10
10. TREBIŠOV	14:18	10
11. DUBNICA	11:15	10
12. STROPKOV	18:25	9
13. HUMENNÉ	13:25	9
14. MICHALOVCE	15:27	7
15. PRIEVIDZA	14:17	6
16. PÚCHOV	16:21	6

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1986 v Mexiku

Oceánie: Nový Zéland - Tchajwan 5:0, Austrálie - Izrael 1:1. Vítěz skupiny bude hrát o postup na MS se Skotskem, které skončilo v 7. skupině na 2. místě.

1. NOVÝ ZÉLAND	3	10:1	5
2. IZRAEL	4	13:3	5
3. AUSTRALIE	3	3:2	4
4. TCHAJWAN	4	1:21	0

Afrika - finále: Alžírsko - Tunisko 3:0 a 1:1, Maroko - Libye 3:0 a 0:1. Alžírsko a Maroko postupují na MS.

Asie: Jižní Korea - Indonésie 2:0 a 4:1, Japonsko - Hongkong 3:0 a 2:1, Sýrie - Bahrajn 1:1 a

1:0, Irak - Spojené arabské emiráty 4:2 a 0:2. Vítězové Jižní Korea, Japonsko, Sýrie a Irak se střetnou o dvě místa na MS.

Účast na MS 1986 má už zajištěnou požadující země Mexiko, poslední mistr světa 1982 Itálie a vítězové kvalifikačních skupin: Maďarsko, Uruguay, Brazílie, Argentina, Polsko, Kanada, Španělsko, NSR, Portugalsko, Anglie, Dánsko, Alžírsko a Maroko.

Kvalifikace pro ME hráčů do 18 let

8. skupina: Rumunsko - Československo 1:0. Branka: vlastní Mikuš. Cs. hráči touto prohrou ztratili naději na postup.

1. RUMUNSKO	4	5:4	6
2. ČESKOSLOVENSKO	5	5:5	5
3. SSSR	3	7:6	4
4. TURECKO	3	1:3	1

Kvalifikace UEFA hráčů do 16 let

8. skupina: Maďarsko - Československo 1:0. NDR ještě do bojů nezasáhla.

Přátelské zápasy: Jordánsko - Mexiko 0:0, Egypt - Mexiko 2:1, Řecko - Bulharsko 0:2, Rakousko - Jugoslávie 0:3, Wales - Maďarsko 0:3, Skotsko - NDR 0:0, Peru - Paraguay 0:1, Chile - Uruguay 1:0, Singapur - Jugoslávie 0:2.

I. liga hokeje v Československu

8. kolo: VSŽ Košice - Škoda Plzeň 5:2, Sparta Praha - Dukla Jihlava 2:2, Zetor Brno - CHZ Litvínov 0:4, Motor České Budějovice - Tesla Pardubice 3:2, Slovan Bratislava - Dukla Trenčín 3:5, TJ Gottwaldov (Zlín) - Poldi Kladno 3:2.

9. kolo: Jihlava - Košice 5:1, Litvínov - C. Budějovice 6:3, Pardubice - Sparta 4:1, Plzeň - Gottwaldov (Zlín) 1:1, Trenčín - Brno 4:2, Kladno - Bratislava 5:2.

Tabulka po 9. kole

1. KOŠICE	44:26	13
2. LITVÍNNOV	45:29	13
3. JIHLAVA	34:15	12
4. SPARTA	29:28	12
5. PARDUBICE	40:27	10
6. PLZEŇ	29:29	10
7. TRENČÍN	30:31	9
8. BRATISLAVA	25:34	7
9. GOTTWALDOV (Zlín)	23:26	7
10. Č. BUDEJOVICE	27:36	7
11. BRNO	18:39	4
12. KLADNO	30:54	4

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V posledním 14. kole nejvyšší amatérské soutěže v Major divizi, Sparta hostila poslední celek ligy Kickers (Němci).

Rezervy: Sparta - Kickers 1:4. Spartánska rezerva ani tentokrát nehrála v plném počtu, přišlo pouze deset hráčů. První polčas Sparta směle odolávala, ale k velké smůle si dala vlastní gól. V 50. min. Sesič vyrovnal na 1:1. Ke konci zápasu hráčům Sparty ubývalo síla a hoste toho využili ke vstřelení dalších tří gólů.

Sparta - Kickers 1:3. Sparta měla vyhrát, ale bohužel nedokázala zopakovat výborný výkon z minulých nedělí proti Eagles. Hráčům jakoby velká zodpovědnost svazovala nohy, někteří zápas jenom odhodili, a některým se vyložené nedařilo. Největší slabinou byla záloha, která nedokázala zásobovat útočníky dobrými míči a střed pole takřka vyklidila. Přetížená obrana zákonitě chybovala a brankář neměl oporu. V útoku na tu mizérii byl nejlepší M. Gajda. Branky: Hosté se ujali vedení ve 29. min. z penalty - 0:1. Minutu nato Sparta vyrovnala na 1:1, když W. Fajkus pohotově z blízka přehodil brankáře placírkou. Pak přišla osudná 81. a 83. minuta - oba góly padají na vrub obrany a brankáře.

Manažer Lád'a Gajda měl k dispozici tyto hráče: Andrews - Klečka, Bole, De Batty, Lencioni, Frandsen, Jenig, Swanson, Del Real, Fajkus, Gajda a Maňásek.

Na ligové schůzi 20. října bylo odhlasováno, že od příští sezony bude mít Major divize 10 mužstev. (dosud bylo 12, dsm), a

SPARTA A.B.A.

pořádá svou

70. Jubilejní zábavu

V SOBOTU DNE 9. LISTOPADU 1985

v budově Americké legie, 5510 W. 25th Street, Cicero, Ill.

K tanci a poslechu bude vyhrávat „George Picha“

1915

Začátek je v 8 hodin večer
A jako vždy - dobrá kuchyně a nápoje.

1985

První divize též 10 mužstev (dosud bylo 12). To znamená, že první dva týmy z První divize — Royal Wavel a Lightning postupují automaticky do Major divize. Poslední Kickers a předposlední Sparta budou hrát kvalifikaci o setrvání v Major divizi se 3. a 4. celkem z První divize. Teprve poslední kolo rozhodne v První divizi, kdo nastoupí ke kvalifikačním zápasům o postup. Jisté je jedno, že to bude někdo z těchto mužstev: Trevians, Aurora, Kickers a Slovaks.

Konečná tabulka v Major divizi

1. EAGLES	41:20	23
2. U.SERBS	26:17	18
3. VIKINGS	21:11	16
4. WAUCONDA	24:21	15
5. SCHWABEN	22:26	12
6. GREEN-WHITE	21:29	11
7. SPARTA	19:40	9
8. KICKERS	19:29	6

Konečná tabulka rezerv v Major divizi

1. SCHWABEN	46:14	25
2. EAGLES	46:16	23
3. VIKINGS	44:27	17
4. KICKERS	29:24	17
5. SPARTA	35:49	11
6. GREEN-WHITE	14:39	10
7. U.SERBS	20:33	8
8. WAUCONDA	14:46	2

Končím heslem: Ať vítězí dresy rudé, Sparta byla, je a bude neboť, SPARTA JE VĚČNA.
POK

95 let

Marie Provazníkové

Ve čtvrtek 24. října se dožila vzácného životního výročí 95. let Marie Provazníková, významná představitelka sokolské myšlenky, jejíž život se klene přes historická období našich novodobých dějin - I. světovou válku a národní osvobození, budování demokratického státu za I. republiky, potupný mnichovský diktát a utrpení národa za nacistické okupace, snahy o obnovení a udržení demokracie a nezávislosti v poválečných letech 1945-1948, hanebný komunistický puč v únoru 1948 a následující dlouhé, dosud trvající období komunistického temna v naší vlasti, poznamenaného sovětskou okupací v srpnu 1968, a z něho vyplývající činnost v zahraničí. Marie Provazníková tato období nejen prožívala ale také podstatně ovlivňovala, byla v popředí nejušlechtlejších snah našeho národa, jemuž dávala a dosud dává všechny své síly, bohaté vědomosti a zkušenosti,

Marie Provazníková

schopnosti, své srdce, celou svou osobnost.

Narodila se 24. října 1890 jako první dítě manželu Kaloušových v Praze a od té doby snad již byla předurčena k prvenství a vůdčí úloze po celý život. Studovala na gymnáziu Minervě a na filozofické fakultě Karlovy univerzity, stala se profesorkou na dívčím reálném gymnáziu v Praze na Smíchově. Když se provdala, uplatnila své moderní vychovatelské metody při výchově dcery Aleny, která se stala všestrannou sportovkyní, studovala medicínu a působí nyní jako lékařka ve Spojených státech, kde také žijí její tři vnoučky, Zuzka, Magda a Alena. Jestliže školní výchova byla jejím povoláním, dcera a později vnoučky, její láskou, náplní jejího života byl Sokol. Svou činností a významem však vysoko převyšuje rámeček čistě sokolský a v tomto smyslu proto patří celému národu.

Svou sokolskou činnost zahájila v Sokole Praha-Karlín, kde byla r. 1916 zvolena náčelnicí. V r. 1919 byla již členkou náčelnictva žen Československé obce sokolské (ČOS), od r. 1925 také členkou představenstva ČOS, r. 1931 byla zvolena náčelnicí ČOS; byla také náčelnicí svazu slovanského sokolstva. Jako náčelnice ČOS vedla tři slavné všesokolské slety - IX. r. 1932, X. r. 1938 a XI. r. 1948. Napsala nesčetnou řadu odborných článků, několik knih, řídila cvičitelské školy a kurzy. Za jejího vedení dosáhla činnost ženských složek Sokola vynikajících úspěchů nejen v Československu ale i v cizině; vedla zájezdy sokolstva do zahraničí,

kde družstva ČOS získala významná vítězství na mezinárodních tělocvičných závodech a na Olympijských hrách.

Její vynikající činnost, odbornost, znalosti a organizační schopnosti jí získaly také uznání v zahraničí. Byla zvolena členkou, později předsedkyní ženské komise Mezinárodní tělocvičné federace (F.I.G.); v této funkci řídila několik mezinárodních závodů, včetně tělocvičných závodů na Olympijských hrách v Londýně 1948. Své vynikající znalosti uplatnila v práci poradních sborů čsl. ministerstev školství, zdravotnictví a národní obrany, své vynikající organizační schopnosti projevila v dobách nejtěžších zkoušek národa v r. 1938 - ve výboru ministerstva vnitra pro účast žen v civilní protiletecké obraně, po Mnichovu ve výboru pro pomoc uprchlákům z území zabraných nacisty; její zásluhou zorganizované „Babiččiny komory“ při ČOS vykonaly v té době velikou práci na poli sociálním.

Jakmile se II. světová válka chýlí ke konci, konaly se v jejím bytě v Praze první porady zbylých sokolských činovníků na obnovu sokolské činnosti a v letech 1945-1948 se významně podílela na úsilí o zachování nezávislosti Sokola před komunistickými snahami o jeho ovládnutí pod rouškou tzv. sjednocení tělovýchovy. Po komunistickém puči spočinula na jejích bedrech hlavní tíha dokončení příprav a provedení XI. všesokolského sletu, který také její zásluhou se stal posledním projevem svobodné vůle národa v roce 1948. Když ve vlasti nebyla další sokolská činnost již možná, nevrátila se z Olympijských her v Londýně, kde vedla vítězné družstvo žen ČOS. Od té doby pokračuje v sokolské a národní práci v zahraničí.

Z Anglie odjela do Spojených států, kde nastoupila místo jako profesorka tělocviku na koleji Panzer College. Ihned se zapojila do práce směřující k vytvoření organizace svobodného sokolstva v zahraničí. Když ve spolupráci s bývalým starostou ČOS dr. Ant. Hřebíkem a s Jarmilou Uhlířovou se podařilo I.

ledna 1951 utvořit Ústředí čs. sokolstva v zahraničí, sdružující sokolské jednoty ve svobodném světě, byla 13 let jeho místostarostkou, 12 let náčelnicí, 13 let redaktorkou časopisu „Československý Sokol v zahraničí“. Několik let byla náčelnicí Sokolské župy Východní americké obce sokolské, tři roky také starostkou Sokola New York. Založila „Sokolský pomocný výbor“, který vykonal zásluhou práci na poli sociálním, vedla sokolské cvičitelské školy a kurzy v USA, Kanadě a v Evropě, pomáhala organizovat sokolské letní tábory v Evropě, ve funkci náčelnice Ústředí vedla dva slety - I. r. 1962 ve Vídni, II. r. 1967 v Montreale. Své pedagogické znalosti a zkušenosti uplatňovala také ve Společnosti pro vědu a umění při vyučování češtiny v čsl. doplňovací škole a v letních dětských táborech, které organizovala a vedla pro děti krajanů a exulantů z USA a Kanady.

Ve svých 89 letech, na jaře r. 1979, se odstěhovala ke své vnučce do města Salem ve státě Oregon aby, jak řekla, odešla do „sokolské penze“. Jaký odpočinek to je, dokazuje nejen řada článků, které od té doby napsala, počet národních a sokolských podniků, jichž se účastnila, včetně V. jubilejního sokolského sletu ve Vídni v r. 1982 a loňského Tyršova symposia v Oetzu v Rakousku, ale také skutečnost, že v té době dokončila právě vydané odborné dílo „Výklad Tyršovy soustavy a názvosloví“ a pracuje pilně na dalším díle, na svých pamětech.

Naše přání stálého zdraví a pevné síly jubilantce jsou provázána představou, která v našich nitrech zůstane navždy spojena s jejím jménem, a kterou prostě a tím i výstižně vyjádřila před 25 lety za nás všechny Alice Masaryková: Milá sestro Provazníková, vidím Tě na velitelském můstku, před Tebou tisíce a tisíce sokolek v rovných řadách čeká Tvého povelu. Krásný obraz, nezapomenutelná vzpomínka.

Jan Waldauf /Nový domov/

Letecká výprava na sokolský slet do Curychu

Sokolská župa kanadská připravuje společnou leteckou výpravu na VI. slet Čs. sokolstva v zahraničí, který se bude konat od 4. do 7. července 1986 v Curychu ve Švýcarsku.

Společný odlet výpravy se plánuje na středu 2. července 1986 večer z Toronta; po mezipřistání v Montrealu bude let pokračovat přímo do Curychu. Návrat účastníků do Kanady bude individuálně libovoný a to buď z Curychu nebo z Paříže.

Cena letenky: \$899.00 za osobu.

Zájemci o účast na letecké výpravě se musí přihlásit do 15. října 1985 a s přihláškou složit zálohu \$200.00, která bude vrácena v případě, že přihlášený z jakéhokoliv důvodu do 16. února 1986 oznámí, že účast na výpravě ruší.

Po sletu bude uspořádán 9ti denní společný autobusový zájezd do švýcarských, francouzských, italských a rakouských Alp (Lucern, Interlaken, Zermatt, Chamonix, Lugano, Lake Como, St. Moritz, Bolzano, Brixen, Obergurgl, Oetz, Landeck, Lichtenstein) s návratem zpět do Curychu; cena tohoto zájezdu \$815.00. Autobusový zájezd se uskuteční, přihlásí-li se aspoň 30 osob.

Přihlášky k letecké výpravě na sokolský slet v Curychu 1986:

Jméno: _____

Adresa: _____

Poštovní doručovací číslo: _____

Telefon: _____

Přihlašuji se k letecké výpravě na sokolský slet do Curychu a přikládám zálohu ve výši \$200 šek vystavený na „1986 Sokol Canada Zurich Slet Tour“

Mám zájem o posletový autobusový zájezd do Alp.

Datum: _____

Rok: _____

Podpis: _____

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4818

Z našich krajanských a exilových misíí

V Kalifornii je od dob Otce Adolfa Pelikána, S.J. hlavní krajanská a exilní katolická misie sv. Cyrila a Metoděje v Los Angeles (5322. Franklin Ave., L.A. Ca. 90027; ☎ (213) 456-0557, nebo nechat vzkaz na ☎ 466-2406.) - Krajanské bohoslužby tam mají vždy jednou za měsíc, obvykle v místnostech školy „Our Lady of Loreto High School (227 N. Lake Str. - 1 blok západně od Alvarado Str. a 1 blok od Beverly Blvd.) - vždy v 10:30 hodin poslední neděli v měsíci. Krajanský misionář Otec Jaroslav Popelka, S.J. postupně rozšířil svou misionářskou péči o naše věřící i v San Francisku - (Lone Mountain na kampusu San Francisco University) a v San Diegu. Bohoslužby tam mívá v

sále pod kostelem Sester benediktinek, 3888 Paduach Dr. na předem smluvené a ohlášené nedělní odpoledne. Příští českou mši sv. tam bude sloužit 17. listopadu va 3 hod. odpo., a další až 19. ledna 1986. (Informace podává Mrs. Mary Carlisle na ☎ (619) 295-1718).

Postupně tak znovu seznamíme naše čtenáře se všemi dalšími krajanskými misemi v USA i v Kanadě, aby v případě návštěvy těchto míst se mohli s našimi krajany sejit a zúčastnit se jejich setkání.

Dnes přinášíme zprávy z Kalifornie.

Z PASTORAČNÍHO ZÁPISNÍKU MISIONÁŘE OTCE J. POPELKY, S.J.

Svatováclavská pout'

Dotazují se mne krajané bezprostředně po pouti, jak jsem s poutí spokojen. Mají jistě na mysli účast krajanu a finanční výtěžek. Co se týká toho druhého, každý už se mohl dost přesvědčit, že v naší Misii finanční úspěch nehraje velkou roli, i když z různých důvodů nemůžeme tuto záležitost zcela přehlížet: je třeba, na příklad, brát v úvahu, že tištění a rozeslání posledního věstníku - po tolikém zvýšení poštovního - stálo na 500 dolarů.

O účasti krajanů musí soudit Pán Bůh. Jenom ten zná důvody a motivy našich krajanů, proč přišli nebo nepřišli na české bohoslužby. On také každého odmění podle jeho životního zaměření, věrnosti a opravdovosti.

Vyzvedněte si osobně Vaši bibli

Konečně se naše Misie v Kalifornii dočkala dne, kdy byla předplatitelům předána nově vytištěná česká bible a zájemci si ji mohli koupit ve stánku při naší svatováclavské pouti. Snad zněla zpráva v posledním ves-

tníku - vlivem tolikerých odkladů - ještě dost skeptický, že značný počet předplatitelů v L.A. nepoužil příležitosti, aby si na pouti vyzvedl tak dlouho očekávanou knihu Písma svatého.

Mohou si ji vyzvednout na adrese Misie nebo při besedě po naší české mši. Pro ty, kteří si ji osobně vyzvednou, stojí dva svazky dosud jen \$50. Ostatní budou muset hradit poštovně.

Posudky o nové bibli

Dovolují si Vám oznámit, že v sobotu, dne 6. července jsem obdržel 2 české bible /díl 1 a 2/z Örebro, Švédsko. Zatím jsem je jen zběžně prohlédl, ale zjistil jsem, že to dlouhé čekání s jejich vytištěním stálo za to. Jsou jedinečné po všech stránkách. Je to vlastně Boží poklad pro nás uprchlíky z ČSR. Čtením těchto 2 svatých knih člověk dostává zase naději, že dnešní zlo a pronásledování katolíků v ČSR bude jednoho dne u konce. Komunismus tak jako jiné násilné systémy před ním, jednoho dne zanikne a bude jen historií světa. Zato Pán Bůh a křesťanství zůstanou na věky věkův až do skonání světa.

Děkuji Vám mnohokrát za příležitost, že jsem mohl koupit tyto dvě vzácné knihy. Končím se srdečným pozdravem a Pán Bůh Vás ochraňuj. /J.R./

Členství Misie v Národním svazu Č.K.

Členové rozšířeného výboru naší Misie vzali při poslední schůzi na zahradě u Brožků na vědomí, že se naše Misie v Kalifornii stala členem Národního svazu českých katolíků s ústředím v Chicagu.

Účelem tohoto členství je jednak zaměřit naše zraky na společné záležitosti a zájmy českých katolíků v USA, jednak tím podpořit společné snahy Svazu k úspěšné reprezentaci a řešení všeobecných zájmů.

Dosavadní výbor Misie bude zároveň zastupovat a plnit úkoly Distriktního svazu za předsednictví p. Stan Brožka, který je zároveň jedním z ředitelů Národního svazu.

Placení příspěvků, úkoly funkcionářů a jiné záležitosti budou projednávány na příští schůzi.

HLEDÁM

starší spolubydliči dobré a veselé povahy do zařízení, čistého a útulného čtyřpokojového bytu ve staré bývalé „České Kalifornii“, v osadě Bl. Anežky České. Samota tíží.

Volejte večer po 7 hod.

☎ 521-7437

Rozumní lidé se vždycky nakonec domluví.

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Milí členové a přátelé Národního svazu českých katolíků,

letosní jubilejní a pro nás pro všechny tak významný a hluboce duchovně prožívaný svatometodějský rok, kdy uplynulo od úmrtí našeho svatého věrozvěsta tisíc sto let, chceme ukončit sbírkou na pomoc našemu jedinému kněžskému učilišti Nepomucenu.

O existenci římského Nepomucena po dobu vlády bezbožského komunismu v naší rodné zemi, se musíme starat my žijící ve svobodném světě.

Římské Nepomucenum zůstává pro naše pronásledované bratry a sestry ve víře u nás doma symbolem svobodného vyznání víry zděděné po předcích. Zároveň je utočištěm a učilištěm a výchovným ústavem pro ty, kterým není doma dovoleno dát se cestou kněžského povolání.

Dnes totiž většina studentů přichází do Nepomucena z domova. Když jim tam nebylo studium bohosloví povoleno, opustili rodnou zemi, své rodiče, sourozence a přátele, aby se mohli ve svobodné zemi připravit na kněžskou službu našim lidem, roztroušeným po světě a soustředěným v krajanských společenstvích i lidem svobodného světa. Až to jednou politické poměry dovolí, s pomocí Boží se vrátí do své rodné vlasti k lidu, z něhož vyšli, aby tam hlásali zase Kristovo evangelium. Všichni víme, jak kněží v Československu ubývá, jak ti, kteří zestárlí jsou přetíženi prací, a počet nově vysvěcených kněží - přísně kontrolovaný státem - nemůže zaplnit vzniklé mezery. Až v té zemi, ve které „stkví se jara květ a která je zemský ráj na pohled“ zvěstí Pravda Páně, bude tam zapotřebí kněží naší krve, naší řeči a našeho původu. Naše stále duchovně ochuzovaná a cizími vlivy dnes kontrolovaná země nebude mít ani po změně poměrů svých vlastních kněží dostatek. Budou tam musít přijít naši kněží - misionáři, vychovaní a působící ve svobodném světě, a záleží na nás, kolik jich tam přijde.

Naši doma hledají posilu v náboženských knihách, které často rozmnožují dlouhotrvajícím a umorným opisováním. Křesťanská akademie, která je domovem také v Nepomucenu, se už řadu let snaží hodnotnou náboženskou literaturu vydávat. Záleží tedy také na nás, kolik knih bude moci Křesťanská akademie v budoucnu vydat a kolik se jich domů různými cestami dostane.

Naši doma svou početnou účastí na slavnostních jubilejních bohoslužbách letošního 7. července na moravském Velehradě svou věrnost víře dokázali. Většina z nás - i kdyby byla chtěla na Velehrad letos putovat, tam nesměla. Můžeme však domovu pomoci jinak, aby „Velehrad víry rozkvétal vždy znova!“ Předseda NSČK Václav Hynar ve svém projevu na letošním Dnu českých katolíků v Chicagu nás ve své řeči k pomoci pro Nepomucenum prosebně a závažně vyzval.

S myšlenkou na naši - dnes především duchovně zotročovanou rodnou zemi - otevřete dokořán svá velkodušná, dobrosrdečná srdce a pomozte svým darem anebo odkazem našemu římskému Nepomucenu, jedinému našemu kněžskému učilišti ve svobodném světě! Prosíme Vás!

Obracíme se na všechny naše místní Distriktní svazy a jednoty a farnosti, aby laskavě jejich vedoucí a duchovní seznámili, všechny své členy a věřící s touto nutnou pomocí našemu Nepomucenu, a v okolí své působnosti sbírku pro studenty římského Nepomucena zorganizovali.

Své dary a příspěvky odpočitatelné od daní - laskavě pak zašlete úřadovně Národního svazu českých katolíků - (2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Il. 60623).

Přijmete předem naše vděčné Pán Bůh zaplat'!

V Boží lásce Vaši:

Otec Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan
Václav Hynar, předseda
Františka Uhlířová, tajemnice
Elsie Nevšimal, pokladní

Doporučte Hlas národa svým přátelům a známým

IMPORTER

VALAŠSKÉ PAPUCE

dokud zásoba postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 ☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

čvrouský vyučení sklenář a dědy a otec v Československu.

28. říjen

- rozmluva s dějinami
a co dál.

(Pokračování ze str. 1)

věším - Evropě, lidstvu. A teď je důležité si uvědomit, pro naše sebevědomí, že ta Palackého idea, rozvedená Havlíčkovou „Revolucí hlav a srdcí“ a zakotvená jako smysl našich dějin Masarykovým „Ježíš, ne Caesar“, nám dává jedinečnou zbraň právě do přítomnosti, kdy jakýkoliv ozbrojený konflikt v Evropě by byl šílenstvím.

Ostatně, já cítím, že dosavadní zkušenosti z boje všech porobených národů v Evropě proti sovětskému kolonialismu, dávají té naší národní strategii za pravdu. Vzpomeňme jen hrdinného, ale krátkého, ozbrojeného povstání maďarského lidu v roce 1956; Československý lid, nemluvím o většině oficiálních zástupců, rozšířil v roce 1968 svým morálním postojem rejstřík možnosti odporu o podstatný stupeň dále; a právě na této zkušenosti vybudovali Poláci nejvyšší a dosud nejúčinnější způsob odporu proti komunismu. Polákům se totiž podařilo zmobilizovat poprvé veškeré obyvatelstvo, dělníky, rolníky a inteligenci na základě jejich celonárodní křesťanské katolické víry. Nezvítězili, ustupují, ale ukázali, že je možno rozkládat brutální systém silou morální, silou ducha. Vzpomeneme-li Solženicynova provolání k ruskému lidu „Nežít se lži“, kde nabádá k reálné modifikaci pasivního odporu přímo v centru „imperia zla“, nemůžeme jinak než být hrdí, že náš národ svou tradicí má co

řít světu právě v době atomové.

Můžeme namítnout: „A není to jen prázdne holedbání?“ Odpovídám: „Není“, ale musíme se naučit počítat v časových jednotkách delších než lidský život, pracovat dle Masaryka „Sub specie aeternitatis“, „Pod zorným úhlem věčnosti“ ...pro oba naše křesťanské národy by to nemělo být potíží.

Druhá myšlenka mě napadla při vzpomínce na řadu našich skutečných duchovních velikánů, kteří se snažili nalézt řešení, správný postup čistě na základě rozboru vlastních chyb, našich možností a neztráceli tvořivou energii výmluvami na objektivní obtíže či vinu druhých.

Jistě většina z nás, třeba neradi, tušíme, že přirovnání dnešního exilu je bližší pobělohorské době než exilu za 1. či 2. světové války. Z té doby J.A. Komenský ve svém „Křáftu umírající matky jednoty bratrské“ nám dává nejen naději do budoucnosti, „sub specie aeternitatis“ ovšem, ale i správný postoj k problémům. Všichni přece známe ono slavné závěrečné proroctví: „Věřím i já Bohu, že po přejití vichřic hněvu Božího, hříchy našimi na hlavy naše uvedeného, vláda věcí tvých se k tobě zase navrátí, o lide český!“ Dáme-li správný důraz na slova „hříchy našimi na hlavy naše uvedeného“, získáme jediné správné východisko ze všech kritických situací.

Není to teď naopak zbytečné sypání si popelce na hlavu? Věřím, že nikoliv; vždyť nyní i moderní psychologie, vlastně to opět vyplývá z křesťanství, nás učí, že jiné lidi, okolí, nemůžeme násilím předělat natrvalo, ale máme-li odvahu, a je třeba zdůraznit slovo „odvaha“, podívat se přímo svým nedostatkům do očí, získáme možnost tyto nedostatky zlepšit a tak ovlivnit pozitivně své okolí.

K.H. Borovský, novinář, ojedinelý případ, který byl čten jak vzdělanci, tak i prostými lidmi, nikdy lidu nepochleboval a přesto byl lidem milován. Tož tento skutečný odpůrce rakousko - uherského absolutismu napsal v Národních novinách: „Jediný opravdový nepřítel naší národnosti - jsme my sami.“ V těchže novinách se zlobil, že český sedlák raději

nadáva v hospodě na Rakousko, místo, aby vzal vidle a vyházel hromadu hnoje hyzdící střed návisi. Jsme schopni dne přijmout ty výtky bez onoho „No jo, ale...?“

Bohužel, opět čas a mé malé znalosti mě nutí přeskočit do současného Československa. Václav Havel, režimem pronásledovaný český dramatik se stal známým již v celém světě tím, že byl opět schopen, v duchu tradice všech velkých našich myslitelů, promítnout československé problémy jako součást problémů celého světa, neboť „krize naše je krize celosvětová - krize mravnosti.“ V dopisech z vězení ze srpna 1982 píše své manželce Olze:

„Obávám se však, že míru nebude dosaženo, dokud se nezmění cosi v samotné struktuře dnešního lidství a v samé duši dnešního lidstva. Dokud se totiž člověk nevzpamatuje z té dalekosáhlé zrady, kterou sám na sobě denně páchá a nevrátí se opět tam, kam se v dobrých okamžicích svých dějin vždy vracel: K tomu, co zakládá samu dramatickou podstatu jeho lidství.“

Kdo má ovšem začít? Odpovědnost nelze kázat, ale pouze nést a tudíž nelze začít odjinud, než od sebe sama. Zní to sice legračně, ale je to tak: Začít musím já. Zajímavá na tom je ovšem jedna věc: že jakmile jednou začnu, tu náhle překvapen zjistím, že nejsem ani jediný, ani první, ani ten nejdůležitější, kdo se touto cestou vydal. Naděje, která se mi totiž v srdci tímto obratem k bytí otevřela, mi otevřela oči i pro vše nadějeplné, co zrak zaslepený leskem materialistických svodů nevidí či nechce vidět, protože by to mohlo narušit tradiční argument rezignujících: že vše je beztak ztraceno. Zda je či není vše ztraceno, záleží jenom na tom, zda já sám jsem či nejsem ztracen.“

Hluboké myšlenky, že? Přímou gigantický úkol - dávat si sám sobě odpovědnost za stav celého světa a to ještě z vězeňské cely.

Jsem přesvědčen, že naše pohrbené páteře se musí narovat ještě více, když si uvědomíme, že podobné myšlenky vyjádřil zde v exilu již zmíněný Dr. L. Radimský ve své knize „Rub a líc našeho národního programu v době atomové“ z roku 1957. Jen několik citátů z této málo čtené, dle mne, bible našeho exilu:

„Je směšné a naivní a nebezpečné stále mluvit o osvobození vlasti od komunismu, a nemluvit o „narození nového člověka...“ „Je věcí naprostého, realistického myšlení, že lidé

musí zase získat víru v sebe, každý jednotlivce zvlášť. Lidská duše musí být první protikomunistickou pevností.“

Z právě přečtených ukázek vyplývá důležitý, optimistický závěr: Opravdoví duchovní mluvčí exilu a umlčeného domova vycházejí ze stejných základních posic.

A co my, prostí - lidičky? Nemůžeme dát víc než sami máme. Tedy abychom mohli dávat víc, musíme zvětšit svůj majetek - duchovních hodnot.

Jak? Nu, pracně lovit jako perly ty myšlenky zde na svobodě, posílat, pašovat je domů a opět z domova přebírat podobné skvosty a navlékat je na společnou šňůrku našeho národního programu.

Promiňte, to se dá říci zcela jednoduše, Masarykovsky: Jedním z mála aktiv našeho exilu je fakt, že máme, několik profesionálních, či poloprofesionálních nakladatelství, která vydávají s nesmírnými obětmi noviny, časopisy, knihy, gramofonové desky, magnetofonové pásky exilových au-

torů a dokonce i díla autorů z domova, jež byla psána jen pro šuplík. Průměrný jedinec nemůže přečíst vše co je takto vydané, ale každým zaplaceným předplatným umožní vydání díla, které by jinak nespátřilo světlo světa. A v tom vidím reálný úkol každého Čecha a Slováka v cizině. To je také praktická ukáзка té Masarykovy „drobné, všední práce.“

Nakonec ještě prosba: Nesnažme se, prosím, být censory uměleckých děl, kritiky ano, censory nikoliv. Naši předkové vybírali na Národní divadlo bez práva rozhodovat co se tam bude hrát. Nápis „Národ sobě“ vyjádřil pravdivě nadšení té doby a inspiruje budoucí generace; modlím se, aby naši potomci mohli nad uměleckými díly vydanými v cizině napsat podobně s láskou: „EXIL DOMOVU.“

(Tento závazný a velmi věcný projev nám učinil Ing. Karel Kríž minulou neděli 27. října 85 při vzpomínkové oslavě 67. výročí založení ČSNRA)

Srdečné pozvání
na XXXV. výroční
ples ČSNRA

Oblastní výbor československé národní rady americké pořádá svůj XXXV. reprezentační ples, který je vždy mimořádnou společenskou událostí naší zdejší krajské větve

v sobotu 25. ledna 1986
v the Ritz - Carlton hotelu v Chicagu.

V plesové síni tohoto předního hotelu jsou naši veřejnosti vždy předaveny dívky českého a slovenského původu, vstupující do společnosti. V šťastné atmosféře tohoto večera si hrdě uvědomujeme a připomínáme naše národní tradice, které se v Americe snažíme udržet a uchovat.

Rádi na něm vítáme mladistvé půvabné debutantky s jejich tanečnicí, kteří reprezentují naši mladou národní generaci českého a slovenského původu. Stejně tak jako tanečnice a tanečnické skupiny Beseda/Domov, kteří v programu vždy zatančí naše národní tance. Cestou krajského tisku zveme na náš reprezentační ples dívky českého a slovenského původu, které mají o něj zájem a jejichž adresy neznáme, poněvadž dnes už nežijeme pohromadě v krajských sousedstvích, ale roztroušené v různých předměstích.

Přípravy jsou již zahajeny. Známá hudba „Bill Scott-Orchestra“ a krásný taneční sal v

„The Ritz Carlton“ hotelu jsou již zamlouvy. Představení debutantek a jejich zatančení polonézy budou opět nacvičovat Jan Uhlíř a Zdenka Židlická. Dr. Dennis Sadílek s chotí Maryann svým výstižným způsobem představí debutantky naší veřejnosti.

Informace zájemkyním ráda podá předsedkyně plesu ses. Vlasta Vrázová ☎ 484-6883 a úřadovna ČSNRA v úředních hodinách (9:00 A.M. - 2:00 P.M.) ☎ 656-117.

Stejně tak prosíme čtenáře našeho krajského tisku, kdyby věděli o mladé dívce, která by chtěla být na našem plesu představena, aby jí laskavě dali číslo předsedkyně plesu ses. Vlasty Vrázové, anebo naší úřadovny.

Na plesu opět vystoupí krojovaná taneční skupina Beseda/Domov, která vždy ples obohatí zajímavým výběrem a provedením našich národních tanců.

Každý návštěvník obdrží upomínkovou plesovou knížku s poutavým textem ses. Vlasty Vrázové v pečlivé úpravě grafika Milana Košate a s celostrankovými fotografiemi jednotlivých debutantek.

Těšíme se s Vámi na shledanou a přejeme Vám, abyste si odnesli ty nejkrásnější vzpomínky na tpto významnou společenskou událost naší zdejší krajské větve.

Plesový výbor
Oblastního výboru
ČSNRA v Chicagu

KLUB DOMOV Z NSČK

koná svou schůzi
v pondělí 11. listopadu 1985
v budově Mid-America Savings
5900 Cermak Rd. Cicero, Ill.
Na programu:

Duchovní promluva
Naše klubovní činnost.

Bud'te tak hodní a dostavte se do schůze v hojném počtu a přiveďte do ní své známé, o kterých se domníváte, že mají zájem o činnost naší zdejší křesťanské větve.

Je to naše poslední schůze před vánocemi.

Těšíme se s vámi se všemi ještě v tomto roce na shledanou.

Otec Vojtěch Vít. O.S.B.
duchovní rádce
Pavla Kůrková
místopředsedkyně
Františka Uhlířová
tajemnice
Ludvík Pospíchal
pokladník

HLEDÁ JEDNOPOKOJOVÝ
BYT S KOUPELNOU

Samostatná, pracující žena
hledá čistý, zařízený pokoj
v dobrém sousedství.
Volejte redakci Hlasu národa
☎ 762-2044

Slavný pohřeb předsedkyně Č.K.J. ses. Anny Veverkové

V pondělí dopoledne (21. října) se český katolický Cleveland důstojně rozloučil s v Pánu zesnulou Annou Veverkovou, národní předsedkyní České katolické jednoty.

Pohřeb se konal z kostela sv. Prokopa, do něhož ses. Veverková společně s manželem Frankem celý život patřili i štědře podporovali.

Zádušní mši svatou sloužil nejdř. arcibiskup Daniel Kučera, O.S.B. za asistence kněží osady svatoprokopské Otce Veselého, Otce Uhlíře, Otce Anděla, dále Otce Ungarského od P. Marie Lurdské a Otce Karla Kolka, O.S.B. z Chicaga.

Arcibiskup Kučera, který je zároveň kaplanem Č.K.J., v procítěném kázání zhodnotil celoživotní dílo Anny Veverkové jako tajemnice a předsedkyně Č.K.J., prosycené hlubokou vírou, věrností k zásadám křesťanského frater-nalizmu i oddaností k dědictví Otců, jež pro ni představovala tradice svatováclavská a cyrilometodějská. Vždy věrná ctitelka mariánská, vyžádala si, abychom jí na poslední cestě z jejího kostela zazpívali „Tisíc-krát pozdravujeme Tebe“ a pan farář Otec Veselý jímavě zazpíval „Going Home“ na melodii Dvořákova larga z Novosvětské

symfonie.

Na slavné vzkříšení čeká po boku manžela Franka v mausoleu hřbitova sv. Kříže. Závěrečné modlitby na hřbitově se pomodlil sám Otec arcibiskup za asistence kněží od sv. Prokopa.

Hned po pohřbu se konala schůze ředitelstva České katolické jednoty. Bylo na ni rozhodnuto, aby se předsednic-kého úřadu ujal dosavadní první místopředseda br. Josef Kocáb.

Sestra Anna Veverková se dožila požehnaných osmdesáti let. Zemřela v nemocnici sv. Alexe po záchvatu mozkové mrtvice. Až skoro do posledních dní života ses. Veverková každodenně docházela do hlavní úřadovny Č.K.J. na Dolloff Rd., vedle kostela P. Marie Lurdské.

Česká katolická jednota byla jí mnohem víc než chlebem. Byla její láskou, životem. Vždy dbala úředních povinností, spravovala ji svědomitě, uměla hospodařit. Jednota si stojí finančně velmi dobře, a přitom vždy nabádala členstvo, aby nezapomínalo na duchovní hodnoty křesťanského frater-nalizmu. Anna Veverková byla hlavní tajemnicí Č.K.J. od roku 1939 až do roku 1966, kdy převzala předsednictví po ses. Marii Králové. V roce 1978 byla ses. Veverková vyznamenána sv. Otcem Pavlem VI.

papežským křížem „Pro Ecclesia et Pontifice“ za věrnou službu Bohu, Církvi, Národu.

Během druhé světové války byla ses. Veverková činná v druhém čs. odboji jako pilná spolupracovnice Msgr. Oldřicha Zlámalá, pomáhala radou i skutkem nám exulantům z let padesátých i těm pozdějším z Dubčekovy vlny. Zachovala si vždy kladný postoj k Č.N.R.A. a byla to ses. Veverková, která navrhla na chicagském sjezdu Národního svazu českých katolíků v roce 1979, aby Národní svaz znovu vstoupil do Rady.

Z titulu předsedkyně Č.K.J. byla ses. Veverková ředitelkou Národního svazu. S námi v Clevelandu upřímně spolupracovala, byla po řadu let svědomitou pokladní Distriktního svazu, o větších svazových podnicích zapráhla do práce tajemnicí Jednoty ses. Elsi Filousovou a celou rodinu.

Clevelandský deník Plain Dealer nadepsal svůj nekrolog hlavičkou: Anna Veverka helped others for 60 years.

Sestrám, bratrům z České katolické jednoty, Národnímu svazu, osady sv. Prokopa, členům rodiny, sousedům a přátelům necht' útechou jsou slova Otce arcibiskupa Daniela:

„Truchlíme u její rakve, ale naše Anna se dnes již raduje. Vždyť je v zástupu vyvolených ve věčné blaženosti...“

Československá vlajka bude vláti nad cicerskou radnicí 2. listopadu

Pro věrné syny a dcery československého národa, v rámci památného svátku 28. října - kdy v roce 1918 byla vyhlášena samostatnost a neodvislost svobodné a demokratické republiky Československé, bude vztyčena československá vlajka nad cicerskou radnicí.

Obřad bude uspořádán společně s městskou radou cicerskou a jednotou ČSA

v sobotu dne 2. listopadu 1985 v 11 hodin dopoledne před cicerskou radnicí (4936 W 25th Place)

Cicero, Illinois
Program slavnosti povede p. James Krákora, předseda jednoty ČSA. Hymny zapěje známý lékárník p. Vladimír Holeček. Případné proslovy přednesou p. John Kociolko, důvěrník města Cicera a Dr. Leopold Rozbořil, předseda Československé národní rady americké. Rev. Vojtěch Vít, O.S.B. přednese modlitbu.

Československá veřejnost je srdečně zvána k hojně účasti, abychom dokázali naši věrnost zásadám, na nichž byla Československá republika založena z trosek Rakousko-uherské monarchie. Není-li možno československému lidu tuto událost patričně vzpomenout, záleží na nás, abychom tak učinili nejkázalejším způsobem my ve svobodném světě.

Přijďte jistě v sobotu dne 2. listopadu k cicerské radnici!
Tisk. služba ČSA

Slavnost dne veteránů na pozemku jednoty ČSA

Tak, jako se konal v minulých letech, tak i letos, v pondělí dne 11. listopadu v 10:45 hodin dopoledne, bude společně jednotou ČSA a Berwyn Post čís. 422 Americké Legie, uspořádán slavnostní program k počtě veteránů, kteří sloužili ve vojenské službě Spojených států amerických a s věnováním zasloužené pocty těm, kteří pro americký národ položili své životy.

Program dne Veteránů bude uspořádán na pozemku jednoty ČSA na Harlem Avenue a Riverside Drive v Berwynu, před memoriálním stožárem Americké Legie.

Příhodný program slavnosti jest připravován pod vedením předsedy jednoty ČSA, p. James V. Krákory, v němž budou účinkovat zástupci Berwyn Post čís. 422 Americké Legie a jednoty ČSA.

Pozvání k účasti budou další veteránské organizace ze západních předměstí. Ovšem také veřejnost jest srdečně zvána k účasti, pokud možno ve spolkových úborech, aneb, aby slavnost byla pestřejší, v národních krojích.

Tato slavnost jest jednou významnou příležitostí projevit svůj dík a uznání těm, kteří za velkých obětí chránili demokratické zásady Spojených států amerických i do té míry, že byli ochotni obětovat své životy v zájmu své vlasti.

Nezapomeňte tedy se v pondělí dne 11. listopadu v 10:45 hodin dopoledne dostavit na tuto vlasteneckou slavnost.
Tisk. služba ČSA

Úmrtní oznámení a poděkování

I když se členari H.N. už z posledního jeho vydání dověděli o nečekaném odchodu na věčnost naší dlouholeté zasloužilé sestry, paní

ANNY M. VEVERKOVÉ celonárodní předsedkyně České katolické jednoty v Clevelandu, O.

znovu v zarmutku tuto smutnou zprávu oznamujeme těm, kteří ji snad v posledním čísle přehlédli.

Zemřela ve čtvrtek 17. října v nemocnici sv. Alexeje po krátké nemoci a v pondělí 21. října jsme ji po zádušních bohoslužbách v kostele sv. Prokopa, jehož byla obětavou a štedrou farnicí po celý život, jsme ji doprovodili na clevelandský hřbitov sv. Kříže a pochovali v rodinné hrobce vedle jejího zemřelého manžela Franka Veverky.

Upřímně Pán Bůh zaplat' vyslovujeme Njđ. arcibiskupovi Danielu W. Kučerovi, O.S.B. z Dubuque, Iowa, národnímu kaplanovi naší Jednoty, všem důstojným pánům farářům a duchovním, kteří s Njđ. Otcem arcibiskupem koncebrovali mši sv. a vykonali pohřební obřady.

Výraz naší hluboké vděčnosti necht' přijmou všichni ti, kteří se v tak hojném počtu jejího pohřbu zúčastnili a zaměstnanci Holanova pohřebního ústavu za prokázání služby.

Děkujeme všem, kdo na ni v modlitbě vzpomínají

Elsie FILOUS
pokladní

Josef KOCÁB,
předseda
se všemi úředníky ČKJ.

City of Cleveland
GEORGE V. VOINOVICH, MAYOR

Proclamation OF CONDOLENCE

I join with the citizens of Cleveland in expressing my sincere condolences to the family of Anna Veverka on her passing October 17, 1985. During her distinguished 26-year term as national president of the Czech-Catholic Union, she earned the respect and admiration of a legion of co-workers, friends and admirers.

Anna Veverka was a lifelong member of the century-old Czech-Catholic Union of the Old St. Wenceslaus Church. In 1978, the late Pope Paul VI presented her with a pontifical medal for performing exceptional service for the church. In all, she compiled an astonishing record of 68 years in public service.

A Cleveland native, Anna attended St. Procop School and Commercial Academy. She married Frank Veverka in 1929. He died in 1977. She was employed at the Norcross Marble Co. before her election to the national post of secretary of the Czech-Catholic Union in 1939.

This grand lady's concern for others manifested itself in a multitude of ways. As a member of the Krajansky Vybor, she devoted countless hours of her time to ease the plight of Czech refugees. And during World War II, she was instrumental in organizing the Czech-Catholic Red Cross Union in Cleveland. She was a past president of the St. Procop Church Altar and Rosary Society, member of the Ladies Guild, Director of the National Alliance of Czech-Catholics, and a member of the Czech Karlin Club.

NOW, THEREFORE, I, George V. Voinovich, Mayor of the City of Cleveland, do hereby offer this proclamation of Condolence to the family of Anna Veverka. Her passing at the age of 86 culminates a most illustrious career of one of this community's preeminent fraternalists and beloved citizens.

IN WITNESS WHEREOF, I have caused the Corporate Seal of Cleveland to be affixed this 21st Day of October, 1985.

George V. Voinovich

TELEGRAM ČESKOSLOVENSKÉ
NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ
PRESIDENTU REAGANOVĚ VE VĚCI
SOVĚTSKÉHO NÁMORNÍKA,
KTERÝ CHTĚL POŽÁDAT V USA
O POLITICKÝ ASYL - ALE NAKONEC
ASI DOSTAL NĚJAKÝ VZKAZ
Z DOMOVA A VRÁTIL SE DO SSSR.

President Ronald Reagan
White House DC 20500

MR. PRESIDENT
PLEASE INSTRUCT THE
STATE DEPARTMENT
AND OTHER INVOLVED
AGENCIES TO STAY FIRM
IN THE MATTER OF THE
SOVIET SAILOR WHO AT-
TEMPTED TO OBTAIN AS-
SYLUM HERE. WE MUST
NOT ALLOW THE SOVIETS
TO VIOLATE HUMAN
RIGHTS ON OUR OWN
TERRITORY ESPECIALLY
NOW PRIOR TO THE SUM-
MIT MEETING. AN INDICA-
TION OF WEAKNESS IN
THE MATTER OF PRINCIPAL
WILL UNDERMINE
OUR POSITION AND AD-
VANCE.

CZECHOSLOVAK NATION-
AL COUNCIL OF
AMERICA
DR LEOPOLD ROZBORIL,
PRESIDENT

Czech accuses Vatican of political meddling

PRAGUE, Czechoslovakia — A top Czechoslovakian Communist Party official has accused the Vatican of encouraging political opposition in the Eastern European country.

Vasil Bejdam, director of the Central Committee's Agitation and Propaganda Department, said in an article in „World Marxist Review” that efforts have started to involve the Czechoslovakian Catholic Church „in actions to weaken and destabilize socialism” in the country.

Relations between the Church and state in Czechoslovakia have been strained since before the end of World War II when the government began harassing Church institutions.

HLEDÁME PANÍ K DĚTEM

Potřebujeme spolehlivou
pomocnici, která by se postarala
o děti a pomohla v domácnosti.
Mzda podle dohody, angličtina
není nutná.

Pracovní podmínky podle vzá-
jemné dohody. Bude se Vám u
nás líbit.

Značka: Illinois
Volejte: ☎ 815-397-8368

John Paul II.
Encyclical „Slavorum Apostoli”

Apostles of the Slavs

Pope John Paul II Commemorating the 11th Centenary of Sts. Cyril
and Methodius

(Continued from last issue)

10. Precisely for this reason they found it natural to take a clear position in all the conflicts which were disturbing the societies as they became organized. They took as their own the difficulties and problems inevitable for peoples who were defending their own identity against the military and cultural pressure of the new Romano-Germanic Empire, and who were attempting to resist forms of life which they felt to be foreign.

It was also the beginning of wider divergencies, which were unfortunately destined to increase, between Eastern and Western Christianity, and the two holy missionaries found themselves personally involved in this, but they always succeeded in maintaining perfect orthodoxy and consistent attention both to the deposit of tradition and to the new elements in the lives of the peoples being evangelized. Situations of opposition often weighed upon them in all their uncertain and painful complexity. But this did not cause Constantine and Methodius to try to withdraw from the trial. Misunderstanding, overt bad faith and even, for St. Methodius, imprisonment accepted for love of Christ, did not deflect either of them from their tenacious resolve to help and to serve the good of the Slav peoples and the unity of the universal church. This was the price which they had to pay for the spreading of the Gospel, the missionary enterprise, the courageous search for new forms of living and effective ways of bringing the good news to the Slav nations which were then forming.

For the purposes of evangelization the two holy brothers - as their biographies indicate - undertook the difficult task of translating the texts of the Sacred Scriptures, which they knew in Greek, into the language of the Slav population which had settled along the borders of their own region and native city. Making use of their own Greek language and culture for this arduous and unusual enterprise, they set themselves to understanding and penetrating the language, customs and traditions of the Slav peoples, faithfully interpreting the aspirations and human values which were present and expressed therein.

11. In order to translate the truths of the Gospel into a new language, they had to make an effort to gain a good grasp of the interior world of those to whom they intended to proclaim the world of God in images and concepts that would sound familiar to them. They realized that an essential condition of the success of their missionary activity was to transpose correctly biblical notions and Greek theological concepts into a very different context of thought and historical experience. It was a question of a new method of catechesis. To defend its legitimacy and prove its value, St. Methodius, at first together with his brother and then alone, did not hesitate to answer with docility the invitations to come to Rome, invitations received first from Pope Nicholas I in 867 and then from Pope John VIII in 879. Both popes wished to compare the doctrine being taught by the brothers in Greater Moravia with that which the holy apostles Peter and Paul had passed down, together with the glorious trophy of their holy relics, to the church's chief episcopal see.

Previously Constantine and his fellow workers had been engaged in creating a new alphabet so that the truths to be proclaimed and explained could be written in Old Slavonic and would thus be fully comprehended and grasped by their hearers. The effort to learn the language and to understand the mentality of the new peoples to whom they wished to bring the faith was truly worthy of the missionary spirit. Exemplary too was their determination to assimilate and identify themselves with all the needs and expectations of the Slav peoples. Their generous decision to identify themselves with those peoples' life and traditions, once having purified and enlightened them by revelation, make Cyril and Methodius true models for all the missionaries who in every period have accepted St. Paul's invitation to become all things to all people in order to redeem all. And in particular for the missionaries who from ancient times until the present day, from Europe to Asia and today in every continent, have labored to translate the Bible and the texts of the liturgy into the living languages of the various peoples so as to bring them the one word of God, thus made accessible in each civilization's own forms of expression.

Perfect communion in love preserves the church from all forms of

particularism, ethnic exclusivism or racial prejudice and from any nationalistic arrogance. This communion must elevate and sublimate every purely natural legitimate sentiment of the human heart.

IV

THEY PLANTED THE CHURCH OF GOD

12. But the characteristic of the approach adopted by the apostles of the Slavs Cyril and Methodius which I especially wish to emphasize is the peaceful way in which they built up the church, guided as they were by their vision of the church as one, holy and universal.

Even though Slav Christians, more than others, tend to think of the holy brothers as „Slavs at heart,” the latter nevertheless remain men of Hellenic culture and Byzantine training. In other words, men who fully belonged to the civil and ecclesiastical tradition of the Christian East.

Already in their time certain differences between Constantinople and Rome had begun to appear as pretexts for disunity, even though the deplorable split between the two parts of the same Christian world was still in the distant future. The evangelizers and teachers of the Slavs set out for Greater Moravia imbued with all the wealth of tradition and religious experience which marked Eastern Christianity and which was particularly evident in theological teaching and in the celebration of the sacred liturgy.

The sacred rites in all the churches within the borders of the Byzantine Empire had long been celebrated in Greek. However, the traditions of many national churches of the East, such as the Georgian and Syriac, which used the language of the people in their liturgies, were well known to the advanced cultural milieu of Constantinople. They were especially well known to Constantine the Philosopher, as a result of his studies and of his many contacts with Christians belonging to those churches, both in the capital and in the course of his journeys.

Both the brothers were aware of the antiquity and legitimacy of these traditions and were therefore not afraid to use the Slavonic language in the liturgy and to make it into an effective instrument for bringing the divine truths to those who spoke it. This they did without any spirit of superiority or domination, but out of love of justice and with a clear apostolic zeal for peoples then developing.

Western Christianity, after the migrations of the new peoples, had amalgamated the newly arrived ethnic groups with the Latin-speaking population already living there and had extended to all, in order to unite them, the Latin language, liturgy and culture which had been transmitted by the church of Rome. The uniformity thus achieved gave relatively young and rapidly expanding societies a sense of strength and compactness, which contributed to a closer unity among them and a more forceful affirmation in Europe. It is understandable that in such a situation differences sometimes came to be regarded as a threat to a still-incomplete unity. One can also understand how strongly the temptation was felt to eliminate such differences, even by using forms of coercion.

(Continued in next issue)

CAPITAL CITY CZECH CHORALIERS

LINCOLN, NE.

2nd Album release

Beautiful Czech & Moravian

Folk Songs

L.P. Record \$7.50 post paid

8 track tape \$6.50 post paid

(special)

Order from: Larry L. Vilda

1924 Perkins Blvd.

Lincoln, NE. 68502

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650

OLympic 2-2854

VOICE OF THE NATION

LECTURE SERIES, CENTENNIAL CELEBRATION, ST. PROCOPIUS ABBEY, LISLE

Dear Friends:

Dr. Richard Becker, President, Illinois Benedictine College, Lisle, and a cousin to former State Senator Leonard Becker, has been kind enough to offer me the honorary chairmanship of the third segment of a seven-part lecture series at Illinois Benedictine College regarding St. Procopius Abbey's 100th anniversary, and its part in the development of Illinois Benedictine College.

My segment will occur on November 17 at 3 p.m. at the college, 5700 College Road, Lisle. Dr. Josef Cada, formerly of Cicero and now of Florida, will be the principal speaker. I will give the welcome while attired in my Czech kroj. The theme of the program will be the „Benedictine Settlements in Metropolitan Chicago and Lisle.

Representative Kubik and I will put together a joint resolution honoring the 100th anniversary of the abbey et al.

I am hopeful that Gary Wilt, as a most capable organizer, will make available to the college and Dr. Becker a list of Czech, Moravian and Slovak organizations in the area so that they may be contacted by the college and invited to attend. We are hopeful that those groups who may wish to participate will do so in national dress to enhance the event and add some color. Since we expect some good press, it would be a great way to promote our national heritage.

Illinois Benedictine will put out news releases on the event which we will share with you in the hopes that Joe Kucera and Fr. Vit will pick up on them. Likewise, we hope that all of the leaders of our Czechoslovak organizations will pass the word along to their respective memberships so that we do get a good turnout.

Very truly yours,
Judy Baar Topinka

Mrs. Anna Veverka died in Cleveland, O.

Mrs. Anna Vevrka, National President of the Czech Catholic Union Cleveland, Ohio, passed away on Thursday, October 17, 1985 at St. Alexis Hospital, where she had been a patient for one week.

Mrs. Veverka had been elected to the post of National President in 1966, having served prior to that as National Secretary and elected to that office in 1939. She was a member of the Czech Catholic Union for over sixty years.

The Czech Catholic Union, a fraternal life insurance organization, was founded in Cleveland, Ohio over 106 years ago at the old St. Wenceslaus Church, (East 37th and Broadway Ave., Cleveland, Ohio.

In 1978 the late Pope Paul VI bestowed the Pontifical Medal „Pro Ecclesia et Pontifice” upon her for performing exceptional service to the church and to the Pope, according to the message which came with the medal from the Vatican.

Daughter of the late Anton Dvorak and Mary Vanecek-Dvorak who immigrated to Cleveland, Ohio at the turn of the century from the South Bohemian Village of Sepekov, Anna Veverka attended St. Procop school and Commercial Academy. She was a life long parishioner of St. Procopius Church even though she resided in her latter years in Seven Hills, Ohio. She married Frank Veverka in 1929 who preceded her in death in 1977.

She was employed at the Norcross Marble Company before her election to the office of National Secretary of the Czech Catholic Union in 1939. In addition to being the National Presi-

dent she was acting President of the Cleveland Federated Societies of the Czech Catholic Union, and President of St. Ann Society # 11 of Czech Catholic Union.

She was also past President of the Altar and Rosary Society of St. Procop Church; member of the Ladies Guild; Vice President of the national Alliance of Czech Catholics; a member of the Krajanský výbor; life member of the Czech Karlin Hall Club. She also served on the St. Wenceslaus Day Committee; and during World War II was instrumental in organizing the Czech Catholic Red Cross Unit in Cleveland, Ohio.

She also served as Secretary of the Cleveland Committee which raised funds for the erection of the Czech National Chapel of St. John Neumann at the Shrine of the Immaculate Conception, Washington, D.C. in 1983.

She is survived by nieces Beatrice Pecharka, Mary Ann Toledo, and Nephews Robert and John Dvorak.

Funeral services were conducted Monday morning, October 21, at Holan Funeral Home, 3334 Fulton Rd. and at 10:00 A.M. at St. Procop Church, Cleveland, Ohio. Entombment was made in Holy Cross Cemetery.

Archbishop Daniel Kucera, O.S.B. of Dubuque, Iowa, National Chaplain of the Czech Catholic Union was principal celebrant at the concelebrated mass.

Joseph A. Kocab,
President
Czech Catholic Union
Cleveland, Ohio

U.S. Savings Bonds ★
America's favorite
way to save!

sigmund's A NEW CZECH-AMERICAN RESTAURANT

For all Czechs and non-Czechs interested
in Czech cuisine!

LOCATED IN EAGAN, MINNESOTA

1989 Silver Bell Center -

crossroad of Hwy 13 & Silver Bell Road
CONVENIENT LOCATION. PLENTY OF PARKING
OPEN 7 DAYS A WEEK.

PROPRIETORS PAUL AND HANA MATOUŠEK

INVITE YOU FOR A FRIENDLY VISIT.

FOR MORE INFORMATION CALL ☎ 452-4674.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

NON-TAX AID FOR SCHOOLS

It is always vastly more pleasant to report on matters of a positive nature rather than those which are negative. One such item concerns the inherent general kindness, charity and altruism of the American people. Their humanitarianism seemingly knows no bounds.

For example, last year the citizens of this one great country gave 74.2 billion dollars in charitable contributions, of which \$61.6 billion came from individuals. This is more than the gross national product of most countries and is truly astounding.

We're all familiar with old-fashioned barn raisings in rural America where farm neighbors help each other. Then in recent years we have witnessed the development of movements such as the "Gleaners" where surplus foods are made available to the poor.

In this same spirit, a relatively new organization was founded in 1977 and has been brought to our attention. We think its worthy objective and beneficial nature should be made known far and wide.

It is called the National Association for the Exchange of Industrial Resources. It exists solely to distribute free merchandise to schools all over the country.

Nearly every school district is having budget problems. The need for funds exceeds

what the taxpayers are willing to provide. By joining the Association, schools can obtain supplies and equipment which their budgets won't cover. Here's how this unique program works.

The Association solicits kind donations from U.S. manufacturers, wholesalers and distributors that have on hand surplus or slow-moving merchandise. All products must be new. Those businesses donating receive an above-cost tax deduction under Section 170 (e) (3) of the Internal Revenue Code.

Schools pay annual membership dues of \$350. Each quarter they receive a catalog listing millions of dollars worth of free merchandise available to them, including maintenance supplies, laboratory equipment, tools, office supplies, classroom materials of all kinds and a great deal more.

Membership has grown to 4,200 institutions and for very good reasons: for their \$350 dues, members receive an average of \$5,000 each in new, free merchandise. Members pay only shipping and handling costs.

This is such a good deal for schools, NAEIR President Norbert C. Smith promises: "If, after one year, the value of the material received as a NAEIR member was not worth at least twice the cost of the annual dues, we will either give you a second year's membership at no cost or refund your dues."

Here's a truly positive program for helping our schools. Founder Smith and his associates are certainly to be commended for developing a method for aiding education within the American spirit of volunteerism.

Those interested in more information, a membership application or a complete listing of NAEIR members, may write: NAEIR, 540 Frontage Road, P.O. Box 8076, Northfield, Illinois 60093.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233